9
SEPTEMBRIE
1994

România apicolă

ASOCIAŢIA CRESCĂTORILOR DE ALBINE DIN ROMÂNIA

INSTITUTUL DE CERCETARE ŞI PRODUCŢIE PENTRU APICULTURĂ

BUCUREŞTI, B-dul Ficusului nr. 42. Tel 679.55.60; 212.02.87; Fax:212.02.87

☞ EFECTUEAZĂ ACTIVITĂŢI ŞTIINŢIFICE ÎN DOMENIUL APICULTURII ŞI VALORIFICĂRII PRODUSELOR APICOLE

☞ ACORDĂ ASISTENŢĂ TEHNICĂ ŞI ECONOMICĂ ÎN DOMENIUL APICULTURII PENTRU INSTITUŢII PUBLICE SI AGENŢI ECONOMICI CU CAPITAL PRIVAT, DE STAT SAU MIXT

PRODUCE SI LIVREAZĂ:

- Mătci selecţionate şi verificate precum şi material biologicic apicol de mare valoare productivă
- Produse apiterapeutice, fortifiante şi energovitalizante destinate consumului uman.

ACORDĂ ASISTENŢĂ MEDICALĂ PRIN CABINETELE DE SPECIALITATE ALE SECTORULUI DE APITERAPIE DIN BUCUREŞTI STR. C.A. ROSETTI NR. 31, TEL. FIŞIER 211.38.27; TEL. LABORATOR 211.89.41

PREODUSELE NOASTRE ŞI ALTE PREPARATE FARMACEUTICE SE GĂSESC ÎN FARMACIA APIFARM AFLATĂ LA ACEEAŞI ADRESĂ; ***TEL. 211.89.34; FAX 210.83.32***

Garantăm înalta calitate a produselor şi prestaţiilor noastre

România apicolă

Revistă lunară de informare tehnică și științifică, schimb de experiență și opinii editată de Asociația Crescătorilor de Albine din România

Președinte — Eugen MÂRZA

Anul LXXVIII • Nr.9 • septembrie 1994

CUPRINS

2 Elisei TARȚA: Sindicatul liber din Combinatul Apicol și apicultura națională
3 Mariana PETCU: Albinăritul, o îndeletnicire pe cale de dispariție
3 Costache PAIU: Dreptul la replică. Veleitățile sindicaliste și problemele apiculturii
5 x x x: Menținerea puterii familiilor și creșterea de albine tinere în vederea iernării
6 **x x x: Combaterea** varroozei. Acțiune majoră pentru sănătatea albinelor
7 Paul BUCATĂ: Va continua mierea să fie amară pentru apicultori?
8 Ilie CORNOIU, Gheorghe SĂLĂJAN, Liviu MĂRGHITAȘ: Palatabilitatea făinii de urzică în alimentația albinelor
9 x x x: Circulară a Biroului Executiv al Asociației Crescătorilor de Albine adresată tuturor filialelor județene
10 Ilie CLUJEANU: Păstrarea utilajului apicol
11 x x x: Calendarul apicultorului pe luna octombrie
12 Vladimir Humeni: Produsele apicole - medicamente miraculoase
13 Ilie GORJEANU: Din biologia albinelor melifere III (Test de verificare a cunoștințelor)
14 Mihai BEȘLIU: Câte ceva despre prigorii
15 Corneliu POP: Perspectiva meteorologică a toamnei 1994
16 x x x: Apicultura pe plan mondial. Situația din cele două Americi
19 Aurel MĂLAIU: Considerații privind unele hotărâri ale Adunării Generale a APIMONDIA
20 x x x: Rezoluțiile celui de-al XXXIII-lea Congres al APIMONDIA - Beijing, China, sept. 1993
21 x x x: Congresul al XXXIV-lea al Federației Internaționale a Asociațiilor de Apicultură - APIMONDIA, Lausanne - Elveția; 15 - 19 august 1995
23 Yves DONADIEU: Un medicament esențial: Propolisul (IV)
25 x x x: Anunț important
26 Costache PAIU: In memoriam - Marin Bucă
27 Emilia și Marin POPESCU-DICULESCU: Rang și măreție în palatul fermecat (I)
32 x x x: Să învățăm apicultura din imagini

Coperta I: Corespondentul nostru Cătălin LEONTE din Voinești, jud. Iași, ne-a trimis o frumoasă scrisoare însoțită de o tot de atât de frumoasă fotografie pe care o reproducem. Îi mulțumim și-i urăm sănătate și succese în activitatea apicolă. Așteptăm vești noi.

Coperta IV: Banca Agricolă S.A. - un prieten statornic al tuturor apicultorilor.

LEI 200

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. AUREL MĂLAIU (Președinte de onoare), ing. ELISEI TARȚA (Redactor șef — Președinte Executiv), PETRE MIHAI BĂCANU, MIHAI BEȘLIU (Republica Moldova), SORIN BODOLEA (Redactor de rubrică), NICOLAE V. ILIEȘIU, ing. ION MILOIU (Secretar general de redacție), VICTOR NEAGU, COSTACHE PAIU, MIHAELA ȘERBAN, ing. ȘTEFAN SĂVULESCU, ing. TRAIAN VOLCINSCHI (Redactor șef adjunct), ing. EUGEN ZORICI (Redactor șef adjunct).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA EDITURII "ALBINA ROMÂNEASCĂ"

Str. Tomas Masaryk nr.17, București, sector 2, cod 70231; tel. 211.47.50, fax 211.80.34, telex 11 205 apirom r; cont vir. 459601102 B.A.S.A. Sucursala Municipiului București

CEREȚI ȘI CITIȚI **Apiterapia în România** — o carte a Editurii APIMONDIA apărută în vara acestui an. În paginile ei aflați rezultate ale multora din anii de lucru prestați de colectivul de specialiști ai Institutului de Cercetare și Producție pentru Apicultură.

Adresați-vă filialelor ACA sau direct Editurii din București, B-dul Ficusului nr.42 A, sector 1; telefon: (01)633.09.18. Puteți primi cartea prin poștă cu plata ramburs (1.800 lei + taxele poștale).

SINDICATUL LIBER DIN COMBINATUL APICOL ȘI APICULTURA NAȚIONALĂ

Probabil, epuizându-și revendicările față de conducerea Combinatului - deși la data respectivă negocierea contractului colectiv de muncă anual se blocase la articolul 1 (ori poate tocmai de aceea) - liderul sindical din Combinatul apicol a lansat un apel prin care convoca apicultorii români în ziua de 4 august a.c. la o mare ședință, în cadrul ei propunându-se nici mai mult nici mai puțin decât schimbarea conducerii Asociației. De la început trebuie să spunem că la ședință au participat în jur de 80 de persoane (la deschidere) - majoritatea salariați ai Combinatului - iar în final am numărat 65 de participanți. Am aflat că dintre aceștia vreo 15 erau membri ai Sindicatului vecin - cel al Fabricii de avioane din Băneasa.

Apicultura națională a fost reprezentată de un grupuscul din Vâlcea (d-nii Catrinoiu și Chiru) incoerenți și antistatutari în luările de cuvânt. În ziarul ***"România liberă"*** ediția I-a de sâmbătă 6 august, prin pana neinspirată a unei ziariste s-a publicat un fel de relatare a întâmplării. În virtutea dreptului la replică, dl. prof. **Costache PAIU** - vicepreședinte al A.C.A. a înaintat conducerii ziarului ***"România liberă"*** un material care ni s-a promis că va fi publicat.

Oricum, promovând o manieră publicistică democratică, deschisă și transparentă publicăm articolul din susnumitul ziar și răspunsul d-lui prof. Paiu care, a participat la ședință și care, culmea a fost propus să facă parte din comitetul, colectivul sau grupul de inițiativă care se va ocupa de înființarea Federației sindicatelor apicultorilor. În ce ne privește menționăm că am participat cu toate că nu am fost invitați și că am avea multe de spus organizatorilor ședinței. Considerând că nu are rost să promovăm o polemică sterilă pe o problematică fals pusă ne permitem o concluzie:

Pe fondul general de nemulțumire a salariaților (care salariat e mulțumit azi în România?), pe fondul unei îngrijorătoare lipse de informație (multe probleme etalate cu prilejul ședinței au fost amplu dezbătute în paginile revistei noastre, la radio, la televiziune - vezi articolul din numărul trecut), angajații Combinatului, cu precădere sindicaliștii, sunt manipulați, conform unor interese nu prea greu de ghicit. Probabil că în spatele liderului de sindicat și a colaboratorilor lui stau alții animați de intenții necinstite.

Îi așteptăm pe sindicaliști și pe cei înainte numiți să iasă în față ba chiar le punem la dispoziție aceste pagini. Numai că niciodată nu vom promova acțiuni și interese care depășesc cadrul logic, necesar și în ultimă instanță legal al unui sindicat oricare ar fi el și oricât de puternic s-ar crede. Așa cum spuneam, nemulțumiri salariale există în toate sindicatele din România, la toți sindicaliștii. Este firesc ca ei să urmărească rezolvarea lor. Dar de aici până la a contesta o conducere democratic aleasă, un statut votat tot atât de democratic, calea e lungă. Apoi este de subliniat neapărat că nici unul dintre sindicaliști nu este la ora actuală membru al Asociației Crescătorilor de Albine. Atunci cu ce drept se amestecă, se implică în problemele unei organizații profesionale (cu vocație națională) din care nu face parte?

(E.T.)

APICULTURA/ Se dorește altă conducere

Albinăritul, o îndeletnicire pe cale de dispariție

Sindicatul Liber din Combinatul Apicol București preia inițiativa reorganizării Asociației Crescătorilor de Albine. "Convocarea emisă de sindicat a fost obstrucționată chiar de dl. Eugen Mârza, președintele A.C.A.R. Din păcate, nici el nu e în sală și nici cei cărora le-a fost frică că-și vor pierde pâinea" a declarat liderul sindicatului, Valeriu Dinescu. Din datele prezentate rezultă că apicultura se află într-un moment de criză.

În Combinatul Apicol au rămas 363 de salariați, din 646. Comenzile au scăzut simțitor. În timp ce în 1990 s-au livrat 1200 de stupi, în 1994 există comenzi numai pentru 100 de bucăți. În județul Vaslui au murit zeci de familii de albine din lipsă de hrană. Producătorii primesc 1200 de lei pentru kilogramul de miere, în timp ce Asociația desface aceeași cantitate cu 2250 lei. Profitul nu se știe ce forme îmbracă, deoarece apicultorii n-au nici un fel de înlesniri. Crescătorii de albine investesc mai mult de 50% din profit în costurile de producție. Dacă luăm în calcul costul transportului stupilor și descărcării acestora, câștigul devine nesemnificativ.

"Oricât de mare ar fi pasiunea, lipsa profitului nu mai atrage crescătorii de albine. Ar trebui să luăm exemplul albinelor, care izolează trântorii până la excluderea totală, în momentul în care nu-și mai dovedesc utilitatea. Noi, oamenii, am avea multe de învățat de la albine, dacă am vrea ca lucrările să meargă", a spus dl. Chiru Florea, președintele Consiliului Județean al Apicultorilor din Vâlcea. În acest județ s-a înființat o societate comercială a apicultorilor care a reușit să compenseze lipsurile organizatorice la nivel național în domeniu.

Sindicatul preconizează federalizarea asociației, astfel încât apicultorii liber-profesioniști să poată adera la organizație. S-au propus în același timp schimbări organizatorice, deoarece prezența în comitetul executiv A.C.A.R. în exclusivitate a pensionarilor va duce mai curând la dizolvarea asociației, decât la rezolvarea problemelor existente.

Mariana Petcu

Dreptul la replică

VELEITĂȚILE SINDICALISTE ȘI PROBLEMELE APICULTURII */

Articolul publicat în pagina 9 din ziua de 6 august a.c. (ediția I) a ziarului dvs. ***"România liberă"*** nr.1236 semnat **Mariana Petcu** constituie un atac contra Asociației Crescătorilor de Albine din România, organizație care reprezintă interesele stuparilor din întreaga țară.

În primul rând titlul cu caracter catastrofic este în contradicție totală cu realitatea. Apicultura trece printr-o perioadă de criză economică. Nu este singura activitate lucrativă care suportă cu greu tranziția spre economia liberă de piață dar, în nici un caz "albinăritul" nu este "o îndeletnicire pe cale de dispariție" și nici nu sunt cei în drept să reorganizeze apicultura sindicaliștii din Combinatul apicol - unitate economică a Asociației noastre. Ei nu sunt nici măcar apicultori și nici membri ai asociației.

In al doilea rând articolul nu redă exact modul în care s-a desfășurat ședința sindicatului; s-a evidențiat doar punctul de vedere a doi nemulțumiți din cadrul filialei Asociației Crescătorilor de Albine din Vâlcea și poziția liderului sindical din Combinatul apicol. Dar în cadrul ședinței au fost exprimate și puncte de vedere ale altor apicultori, oameni competenți, teoreticieni și practicieni de

/ Dreptul la replică a fost publicat în **România liberă din 23 august a.c. într-o formă ușor prescurtată (fără ultimele două paragrafe) din motive de spațiu tipografic.*

prestigiu ai apiculturii și având în spate un trecut de realizări atât în domeniul stupăritului practic cât și al cercetării științifice în domeniu, precum d-na **Mihaela Șerban** - biolog, director la Institutul internațional de tehnologie și economie apicolă al APIMONDIA sau prof. **Victor Neagu** vechi și permanent stupar, membru al colegiului de redacție al revistei "România apicolă" și membru al Biroului Executiv al A.C.A. Nefiind redate și opiniile lor s-a călcat un principiu de drept, milenar: ***"audiatur et altera pars"***, falsificându-se, intenționat sau nu - realitatea.

În al treilea rând s-a acreditat ideea - total falsă că un lider de sindicat - care reprezintă muncitorii din Combinatul apicol care nu au cu apicultura comun decât faptul că produc unelte, utilaje și fabricate apicole la comandă ar putea aduce modificări de substanță în cadrul unei îndeletniciri pentru care nu au nici un fel de pregătire. Înseamnă a considera că ***un potcovar care potcovește un cal este prin acest fapt și călăreț.***

Creșterea prețului la desfacere a mierii și al prețului la utilaje, cosmetice și medicamente de uz apicol și alte produse este în bună parte consecința presiunilor sindicale pentru creșterea salariilor. Este bine știut că orice creștere de salarii se face pe seama costurilor de producție, deci a prețurilor de vânzare.

În sfârșit, ultima aberație este susținerea ideii de federalizare a Asociației. Această afirmație este contrară legii sindicatelor și este incompatibilă cu activitatea sindicală care trebuie să îmbrățișeze probleme de securitatea muncii, de protecție a angajaților, de salarizare, concedii etc. Structura organizatorică a Asociației este stabilită prin Statutul său aprobat la Conferința Națională a apicultorilor și înscris la Tribunal.

Faptul că sindicatul se ridică împotriva prezenței "în exclusivitate" a unor bătrâni în conducerea Asociației - dovedește, nu numai lipsă de respect dar și o totală necunoaștere a unei realități: numărul pensionarilor care practică apicultura reprezintă mai mult de 50% din totalul stuparilor români dar în Consiliul Asociației ei nu reprezintă nici 22%.

Ne exprimăm regretul că "România liberă" a putut publica un articol în care nu s-a respectat măcar modalitatea de întocmire a unui proces-verbal în care s-ar fi menționat: slaba participare atât a sindicaliștilor (numai 50-60 persoane) cât mai ales a apicultorilor din teritoriu. Din 40 de filiale județene A.C.A. - au participat patru apicultori de la filiala Vâlcea. S-ar fi menționat faptul că sindicatul salariaților din Combinatul apicol a călcat flagrant legile sindicale scoțând din producție 50-60 de salariați, convocând la ședință apicultori din întreaga țară ceea ce nu era de competența lor, că de fapt nu rezolvarea unor probleme sindicale urmăreau, ci un atac împotriva structurilor organizatorice ale Asociației și proferarea unor acuzații complet nefondate, acțiuni total în afara legii.

Ziarul dvs. ar putea să dea un sprijin apiculturii cunoscând strădaniile Biroului Executiv al Asociației Crescătorilor de Albine pentru a obține vetre de stupine, pentru ușurarea transporturilor, pentru a se evita impozitarea stupilor și a plății unor taxe aberante la amplasarea stupilor în păduri și nu în ultimul rând pentru a se promova în Parlament o lege a apiculturii.

În numele Biroului Executiv al A.C.A.
Prof. **Costache Palu**
Vicepreședinte

ATENȚIE APICULTORI !

Tratarea insuficientă și incorectă a multor stupine, precum și vremea caldă din ultima perioadă a favorizat înmulțirea parazitului Varroa jacobsoni.

Tratați de urgență întregul efectiv de familii de albine cu medicamentele Varachet și Mavrirol produse de Institutul de Cercetare și Producție pentru Apicultură, cu respectarea întocmai a instrucțiunilor din prospectele care însoțesc preparatele respective, evitând în acest fel pierderile pe care varrooza le poate produce.

Solicitați de la magazinele filialelor A.C.A. medicamentele pentru combaterea varroozei, precum și a celorlalte boli specifice albinelor.

MENȚINEREA PUTERII FAMILIILOR ȘI CREȘTEREA DE ALBINE TINERE ÎN VEDEREA IERNĂRII

Familiile de albine puternice cu un număr mare de albine tinere iernează bine, consumă mai puțină hrană față de familiile slabe - raportat la kilogramul de albină - și primăvara se dezvoltă mai repede. Ținând seama de aceasta, de îndată ce se încheie revizia familiilor de albine după cules, se iau măsuri pentru asigurarea condițiilor necesare intensificării activității de ouat a mătcilor și continuarea creșterii de puiet.

Pentru susținerea activității de ouat a mătcilor, familiile de albine au nevoie de un cules de întreținere de nectar și polen, ce se asigură prin amplasarea stupilor în apropierea unor culturi de floarea-soarelui târzii, culturi de bostănoase, de amestecuri furajero-melifere, diferite alte plante din flora spontană, de baltă sau din zona inundabilă a Dunării. În lipsa unor astfel de culesuri, familiile de albine se hrănesc stimulent, ca și în sezonul de primăvară cu sirop de zahăr, miere descăpăcită din faguri sau zahăr tos precum și cu polen și înlocuitori de polen. Urmare acestor hrăniri, mătcile își dezvoltă activitatea de ouat.

Ca urmare a valorificării culesurilor dinspre sfârșitul verii și începutul toamnei, familiile de albine depozitează nectarul acumulat în fagurii din cuib din care a eclozionat puietul, reducând prin aceasta spațiul de ouăt al mătcilor. Pentru a preveni această situație și a oferi mătcilor spațiul de ouat necesar, se recomandă să se introducă în cuiburile blocate faguri de culoare închisă cu multe celule goale din care au eclozionat câteva generații de puiet.

Totodată se vor lua măsuri pentru asigurarea temperaturii corespunzătoare pentru creșterea puietului prin reducerea fagurilor din stup la numărul de faguri bine ocupați de albine. Organizarea cuibului la peretele expus la soare, protejarea acestuia cu diafragme despărțitoare și materiale izolatoare, contribuie la intensificarea ouatului mătcii în această perioadă.

Hrănirea albinelor în perioada de pregătire a familiilor pentru iernare

Familiile de albine strânse în ghem nu hibernează în timpul iernării și își continuă activitatea producând căldura necesară menținerii vieții și începând cu a doua treime a lunii ianuarie asigură creșterea puietului în spațiul cuprins în dimensiunile ghemului de iernare. Pentru desfășurarea acestor activități albinele au nevoie de suficiente rezerve de miere și păstură în cuib.

In acest scop, familiile de albine cu insuficiente rezerve de hrană primesc de la începutul lunii august faguri cu miere de la familiile de albine din stupină ale căror provizii depășesc necesarul sau sunt hrănite special cu sirop de zahăr. Trebuie știut că o familie de albine puternică are nevoie de o rezervă de hrană pentru iernare de 16-18 kg miere căpăcită în faguri și 2-4 faguri umpluți cel puțin pe jumătate cu păstură pe ambele fețe ale fagurilor. Pentru completarea rezervelor de hrană se aleg în primul rând fagurii care sunt mai plini cu miere bine clădiți și de culoare brună-deschis și care înainte de a fi umpluți cu miere au eclozionat mai multe generații de puiet, deoarece acești faguri mențin mai bine căldura în cuib. Siropul de zahăr folosit în completarea rezervelor de hrană se prepară în proporție de 2:1 (două părți zahăr la o parte apă). În vederea prevenirii cristalizării siropului de zahăr unii apicultori recomandă adăugarea a 1 g de acid citric la fiecare litru de sirop. Siropul astfel pregătit se administrează familiilor de albine în porții mari de 3-5 kg.

În cazul completării rezervelor de hrană cu

sirop de zahăr, trebuie să se țină seama de faptul că dintr-un kg de zahăr rezultă prin transformare în final 1 kg de miere, deoarece diferența de circa 25% zahăr este consumată de albine pentru transformarea acestuia în miere.

Practica a arătat că hrănirile de completare a rezervelor de hrană necesare iernării familiilor de albine, contribuie totodată la intensificarea ouatului și la creșterea de puiet aproape la nivelul familiilor care beneficiază în acest anotimp de culesuri naturale.

În general, trebuie reținut faptul că hrănirile pentru completarea rezervelor de hrană se fac în **trei situații mai importante**:

- când familiile de albine nu și-au asigurat rezervele de hrană necesare pentru iernare;
- când nu există suficientă miere în faguri pentru a înlocui mierea de mană ce urmează să fie scoasă din stup;
- când se execută înlocuirea totală sau parțială a rezervelor de hrană cu zahăr.

În cazul hrănirilor de completare a rezervelor de hrană, indiferent că se folosește mierea lichidă sau siropul de zahăr, nu se vor folosi adaosuri de substanțe proteice deoarece existența acestora în exces în hrană pot provoca îmbolnăviri ale albinelor.

Hrănirile stimulente de toamnă ale familiilor de albine au drept scop menținerea la un nivel ridicat a ouatului mătcilor, astfel încât la intrarea în iarnă familiile de albine să aibă o populație cât mai numeroasă și cu un contingent important de albine tinere.

Toamna, înainte de a începe hrănirea stimulentă a familiilor de albine este necesară asigurarea rezervelor de hrană pentru a nu se uza cu prelucrarea siropului albinele tinere ci pentru a se folosi la această operațiune albinele mai vârstnice eclozionate în cursul verii și care au participat deci la valorificarea culesurilor de vară.

După completarea rezervelor de hrană necesare iernării se poate trece la hrănirea stimulentă de toamnă a familiilor de albine.

Pentru aceste hrăniri se pot folosi amestecul de miere și păstură, sirop de miere sau zahăr cu drojdie de bere inactivată 5%, zahăr tos umectat cu apă, administrate în porții de 0,4-0,5 kg la intervale de 3-5 zile. Concentrația mai des folosită în cazul siropului de zahăr este de 1:1 și în cazul mierii de 1:2, folosindu-se pentru dizolvare apă fierbinte.

În cazul hrănirilor stimulente prin descăpăcirea fagurilor cu miere așezați după diafragmă, se recomandă descăpăcirea unei suprafețe de 2-3 dm^2 la interval de 3-4 zile.

Hrănirile stimulente de toamnă încetează, în general, spre sfârșitul lunii septembrie, astfel că ultimele albine eclozionate să poată ieși la zbor înainte ca acestea să fie obligate să se strângă în ghem din cauza timpului rece.

Fragment dintr-un volum de apicultură în curs de pregătire pentru tipar.

Pe agenda fiecărui apicultor la rubrica priorităților

COMBATEREA VARROOZEI
Acțiune majoră pentru sănătatea albinelor

Tratamentele de toamnă ale varroozei asigură cea mai eficientă combatere a **parazitului Varroa jacobsoni și supraviețuirea în sezonul de iarnă al familiilor de albine.**

În România **sunt** avizate pentru folosire de către Direcția Generală sanitar-veterinară următoarele medicamente: **Varachet, Mavrirol** produse de I.C.P.A. din București și **Apistan** livrat de firma Sandoz din Elveția.

Folosirea lor se face conform prospectelor ce le însoțesc.

Prin combaterea varroozei se asigură starea de sănătate, rezistență crescută față de alte maladii, dezvoltarea, reproducerea și producțiile normale ale familiilor de albine.

Combaterea varroozei la scară națională este o obligație a medicilor veterinari, a personalului Asociației Crescătorilor de Albine de la nivel central și județean precum și a tuturor apicultorilor.

VA CONTINUA MIEREA SĂ FIE AMARĂ PENTRU APICULTORI?

Biolog Paul BUCATĂ
Cercetător științific principal în I.C.P.A.

Și în apicultură, în cei aproape cinci ani de tranziție spre o economie de piață s-au limpezit niște interese, dar - din nefericire - nu întotdeauna în avantajul stuparului. Nivelele de concurență care reglează piața prin "pistonul" cerere-ofertă au influențat drastic producția și mai ales prețurile ca indicatori importanți ai sectorului, nu numai la produsul miere, referindu- ne în primul rând la export, dar și la mătci, roiuri, familii de albine, stupi, unelte, utilaje și medicamente de uz apicol, cosmetice și apiterapice.

Dereglarea mecanismelor ecologice au afectat și - cu siguranță - vor afecta în continuare sănătatea pădurilor și a culturilor entomofile. Poluarea generală a atmosferei și a pânzei freatice și numeroși alți agenți și noxe au condus la o diminuare a efectivelor de familii de albine. Concret, este vorba de uscarea pădurilor de salcâm sau de slăbirea vigorii lor biologice, scăderea suprafețelor ocupate de culturile de floarea-soarelui sau cu plante medicinale și aromatice. Măsurile descurajante - uneori materializate - prin introducerea taxelor de acces ale stupinelor în păduri, au avut și ele un efect distructiv. Scumpirea lemnului, carburanților, a taxelor de transport în pastoral, a zahărului și a altor materii prime sunt tot atâtea lovituri date stupăritului. Și ca o exemplificare este suficient să amintim că de la o producție anuală realizată și vândută de peste 60.000 mătci selecționate s-a ajuns în ultimii ani la doar câteva sute.

Să ajungem oare cât de curând să ne întrebăm dacă nu cumva apicultura devine o aventură? Dar se cunoaște că apicultorii sunt oameni curajoși și optimiști, permanent preocupați de creșterea competenței lor profesionale, a eficienței muncii și a profitului în stupină.

Privită global, agricultura are multiple implicații în contextul social actual. Fiind în corelație directă și interdependență, creșterea și îngrijirea albinelor presupune un pachet de măsuri urgente care să vină în întâmpinare pentru stăvilirea unor acțiuni nocive, distructive și pentru salvarea nevăzutei miresme a florilor de salcâm și nu numai atât.

Reamintim că albinăritul este practicat pe teritoriul european încă din epoca bronzului.

Apelul pentru salvarea apiculturii este de actualitate și se face auzit tot mai des nu numai la noi. La începutul acestui an, apicultorii din Franța, Belgia, Elveția, Spania, Germania, Italia, Grecia, Portugalia, din țări din nordul Europei s-au întrunit la Bruxelles pentru a atrage atenția asupra situației lor dezastruoase și au manifestat pe străzile orașului sub stringentul imperativ "NU LĂSAȚI APICULTURA SĂ MOARĂ!"

Acțiunile întreprinse, documentele remise președintelui Consiliului de Miniștri ai Agriculturii din Comunitatea Europeană și presei ne lasă să întrezărim licărirea de speranță în imaginea Europei Unite.

Protecția socială a acestei străvechi ocupații, apicultura - este necesară acum și regăsirea resurselor necesare este de actualitate nu numai la noi.

Nu este necesar să reamintim decât în treacăt de locul și rolul albinei ca agent polenizator de o importanță excepțională, pentru a evidenția substratul solid al unui adevăr axiomatic. Multe specii vegetale cultivate dintre cele entomofile nu ar fructifica în lipsa serviciilor enorme aduse de albină, altcumva oamenii fiind în final privați de o serie de resurse naturale (glucide, proteine, lipide, vitamine diverse, microelemente) ce pot influența nivelul de sănătate și bunăstare. In acest sens s-a făcut afirmația că **apicultura este coloana vertebrală a agriculturii**. În plus creșterea albinelor este o activitate complet nepoluantă, având certe implicații ecologice, în anumite circumstanțe consumul de miere fiind utilizat ca indicator al nivelului de trai al populației.

Scăderea efectivelor de familii de albine din România s-a produs datorită situației din ultimii ani; toate sectoarele economiei naționale prăbușindu-se, antrenând urmări dezastruoase în întreaga sferă economico-socială a țării, apicultura nu putea să facă excepție.

De fapt, memoria colectivă a apicultorilor români acceptă unanim că perioada HARNAJ a intrat în tezaurul lor de mândrie. Nu intrăm aici în controverse, argumentele fundamentate științific, obținute în baza utilizării procedeelor și instrumentelor specifice cercetării fiind singurele care rămân în picioare ferite de mâzga și noroaiele hârtoapelor tranzițiilor cu sensuri necunoscute.

PALATABILITATEA*) FĂINII DE URZICĂ ÎN ALIMENTAȚIA ALBINELOR

Ilie CORNOIU, Gheorghe SĂLĂJAN, Liviu MĂRGHITAȘ
Universitatea de Științe Agricole Cluj-Napoca
Facultatea de Zootehnie

Albinele melifere sub influența permanentă a condițiilor de mediu s-au adaptat și se adaptează continuu la zonele bioapicole în care trăiesc și își desfășoară activitățile specifice.

În condițiile țării noastre există zone geografice și perioade ale anului, când sursele poleno-nectarifere lipsesc sau nu acoperă în totalitate nevoile proteice ale familiilor de albine.

Acest lucru, determină ca în practica apicolă să se folosească diferiți înlocuitori proteici de origine: vegetală (făina de soia degresată, orzoaică etc.), microorganică și neconvenționale (drojdii), animală (lapte degresat, gălbenuș de ou etc.) - capabili să acopere într-un fel lipsa polenului sau păsturii.

Numeroasele referiri bibliografice asupra hrănirilor suplimentare stimulative sau de completare a rezervelor cu înlocuitori de polen, elaborarea și administrarea diferitelor rețete, confirmă rolul proteinelor în perpetuarea și dinamica dezvoltării familiilor de albine.

Scopul lucrării

Pornind de la particularitățile farmaceutice și de conținut biochimic ale plantelor de urzică mare (*Urtica dioica* L.), precum și de faptul c-ar putea constitui un înlocuitor de polen pentru albine (Mărghitaș, 1993) - ne-am propus să constatăm modul în care însușirile organoleptice (înainte de înflorire) sub formă de făină foarte fină - ale acesteia; atrag albinele la consum, în comparație cu alte resurse proteice folosite în alimentația albinelor.

Material și metodă

In primăvara anului 1994, am montat o experiență în condiții de laborator, folosind 600 de albine eclozionate în aceeași zi, dintr-o singură familie de putere medie.

Materialul biologic, simultan și în aceeași zi, a fost împărțit în patru loturi cu câte 3 repetiții la fiecare lot. Fiecare repetiție a fost constituită din câte 50 de albine găzduite în cuști pentru iernarea mătcilor în afara ghemului (adică: 3 repetiții x 50 albine/repetiție = 150 albine/lot x 4 loturi = 600 albine). Hrana s-a pregătit din miere poliflora în amestec 5%

Tabel 1. Rezultate globale ale experienței.

SPECIFICĂRI	LOTURI 1	2	3	4
	Miere poliflora Polen polifloral 5%	Miere poliflora Soia 5%	Miere poliflora Mazăre 5%	Miere poliflora Urzică 5%
Total repetiții	3	3	3	3
Total albine folosite	150	150	150	150
Hrană administrată (g)	105,27	105,19	105	105,14
Hrană consumată (g)	80,50	68,10	52,90	71,13
Consum (%)	76,47	64,73	50,38	67,65

*) Termen care se referă la plăcerea animalului de a consuma o anume hrană.

cu ingrediente proteice de origine vegetală (uscate, măcinate și cernute printr-o sită cu ochiuri de 0,05 mm). Administrarea s-a făcut în eprubetele hrănitor ale cuștilor astfel: lot 1 - polen polifloral, lot 2 - soia (*Gliycine hispida*), lot 3 - mazăre (*Pisum sativum*), lot 4 - urzica mare (*Urtica dioica*).

Experiența a durat până la moartea treptată a tuturor albinelor (33 zile). Zilnic, albinele moarte au fost scoase din cuști și păstrate în congelator pentru alte studii.

Rezultate și discuții

In ce privește cantitatea de hrană, în cele 33 de zile eprubetele hrănitor ale fiecărei cuști, au fost încărcate și reîncărcate pe măsură ce albinele o consumau, fără să se constate cazuri de năclăire.

Din datele prezentate în tabelul 1, cantitățile de hrană administrate au fost proporționate în mod aproximativ egal. Față de cantitățile administrate, în urma cântăririlor pe balanța analitică, consumul de hrană prezintă următoarea ordine: 80,5 g (lot 1), 71,13 g (lot 4), 68,10 (lot 2) și 52,90 (lot 3).

Calculând raportul (hrană consumată/hrană administrată)x100 și având în vedere aceeași vârstă a albinelor, aceleași condiții de mediu în laborator (16-19°C) - se remarcă procentual consumuri de: 76,47% (lot 1), 67,65% (lot 4), 64,73% (lot 2), 50,38% (lot 3).

La o primă analiză, rezultatele obținute pot fi puse și pe seama unor însușiri organoleptice ale ingredientelor proteice folosite în amestec cu mierea și administrate în hrana albinelor.

Chiar dacă polenul rămâne cu gradul de palatabilitate cel mai ridicat - față de ceilalți înlocuitori, urzica se dovedește a fi consumată cu plăcere de către albine.

Față de rezultatele obținute și prezentate în mod succint, putem preciza următoarele:

— recomandată ca un posibil înlocuitor de polen, făina de urzică mare (obținută prin uscarea, măcinarea și cernerea frunzelor, înainte de înflorirea plantelor) prezintă în condiții experimentale de laborator un bun grad de palatabilitate;

— efectul concret al făinii de urzică asupra ritmului de dezvoltare a familiilor de albine necesar în anumite perioade ale anului - va face obiectul altor studii în condiții de laborator și de stupină.

BIBLIOGRAFIE

1. **Haydak M.H.** - *Hrănirea albinelor*, Revista "Apicultura" nr. 6, 7/1972.

2. **Mărghitaș, L.** - *O posibilă sursă de proteină pentru albine - făina de urzică*, revista "România apicolă" nr. 1/1993.

CIRCULARĂ A BIROULUI EXECUTIV AL ASOCIAȚIEI CRESCĂTORILOR DE ALBINE ADRESATĂ TUTUROR FILIALELOR JUDEȚENE

Vă facem cunoscut că în stupinele insuficient și incorect tratate parazitul Varroa jacobsoni s-a înmulțit, favorizat și de sezonul de vară excesiv de călduros. Multe stupine au fost reinfestate în pastoral. Această situație face să revenim asupra obligației ce o aveți de a susține și a realiza campania de combatere a varroozei știut fiind că cele mai bune rezultate se obțin în sezonul de toamnă.

Vă recomandăm să luați măsuri de urgență pentru tratarea întregului efectiv de familii de albine, din toate zonele țării, cu Varachet și Mavrirol - medicamente produse de Institutul de Cercetare și Producție pentru Apicultură, cu respectarea întocmai a instrucțiunilor din prospectele care însoțesc preparatele respective.

În acest sens, vă atragem atenția că urmează să luați imediat toate măsurile ce se impun pentru aprovizionarea magazinelor A.C.A. cu medicamentele necesare combaterii acestei maladii.

De asemenea, vă rugăm să afișați la sediile filialelor, cercurilor și magazinelor A.C.A., precum și în locurile frecvent vizitate de apicultori anunțul anexat, pentru informarea acestora asupra pericolului pe care îl reprezintă varrooza.

PREȘEDINTE, ***Eugen Mârza***

SECRETAR TEHNIC, ***Eugen Zorici***

Costurile mari impun atenție sporită la

PĂSTRAREA UTILAJULUI APICOL

Ing. Ilie CILUJEANU
Universitatea de Științe Agricole Cluj-Napoca
Facultatea de Zootehnie

In condițiile actualei tranziții, nivelul fluctuant (de regulă crescător) al prețurilor, ne pune în situația de a renunța la anumite investiții suplimentare în stupină.

Cum produsele apicole se realizează cu cheltuieli tot mai ridicate este firesc să ne întrebăm: cum să ieșim mai eficienți, cum să cheltuim mai puțin pentru ca strădaniile să dea satisfacții? Albinele nu știu și nici nu vor să știe nimic despre gândurile noastre! Dacă le iubim trebuie să le asigurăm toate șansele supraviețuirii și condițiile prin care să-și manifeste capacitatea utilă.

Considerând că în apicultură 50% reprezintă dragoste și investiție sufletească pentru materialul biologic, diferența de 50% o reprezintă investiția materială și bănească în utilajul apicol. Trebuie să ținem cont că:

- Degeaba dorim să formăm - spre exemplu - un roi artificial, dacă stupul ce i se cuvine, stă dezmembrat, ros de carii și ticsit de păianjeni prin magazia stupinei.
- Degeaba dorim să obținem o miere de calitate, dacă extractorul a rămas stropit cu miere de la ultima extracție.
- Degeaba dorim o producție superioară de ceară (cantitativă și calitativă), dacă în magazia stupinei șoarecii și găselnițele fac tot ce vor, sau dacă utilajul necesar extracției cerii este năpădit de rugină.
- Degeaba ne dorim o stupină sănătoasă, dacă niciodată n-am purces la curățirea și dezinfecția (o dată pe an) a utilajului apicol aferent tehnologiei de creștere și întreținere a familiilor de albine.

Pornind de la aceste câteva considerații practice, nu este lipsit de importanță, ca atenția să ne fie îndreptată în egală măsură și-n spre utilajul apicol din inventarul stupinei.

Uneltele curente: dalta apaicolă, afumătorul, coliviile pentru introducerea mătcilor, randalina, pintenul apicol, trebuie păstrate într-un anumit loc în magazia sau atelierul stupinei. Periodic sau ori de câte ori este nevoie, după folosire vor trebui spălate, șterse cu cârpă uscată, ferite de umezeală.

Utilajul din lemn (stupi, corpurile de stupi), periodic sau după caz se curăță mecanic cu dalta apicolă, se dezinfectează chimic (cu soluție 10% formol) sau termic (prin flambare) se chituiește și se vopsește corespunzător. Dacă vopseaua ni se pare prea scumpă, pentru a le prelungi durata de folosire, stupii se pot pensula în interior și la exterior cu o soluție preparată din 5 l apă și 1 kg piatră acră. După aplicarea acestei soluții - înainte de uscare - se mai aplică (prin pensulare) încă o soluție preparată din 5 l apă fierbinte în care se dizolvă 1 kg săpun de rufe. Cele două soluții realizează un strat capabil să impermeabilizeze și să păstreze în bune condiții materialul lemnos, mărindu-i durata de folosire de 2-3 ori.

Bidoanele, extractorul centrifugal pentru miere și alte utilaje confecționate din metal - după fiecare întrebuințare, trebuie spălate de 2-3 ori cu apă caldă, șterse cu cârpă uscată și expuse la soare.

Utilajul apicol destinat extragerii și condiționării cerii se cere a fi curățat după folosire, cu o cârpă curată și uscată. Păstrarea se face în locuri uscate, pentru a preveni ruginirea părților metalice.

Rulotele și platformele apicole tractate, după terminarea pastoralelor, vor fi conservate prin: suspendarea osiilor, verificarea și ungerea cu vaselină auto a sistemelor de rulare, păstrarea în locuri ferite de precipitații (copertine, garaje).

Concluzionând cele arătate, putem aprecia că utilajul apicol aferent stupinei asigură creșterea productivității muncii cu albinele în condițiile unei întrețineri și păstrări corespunzătoare, menită să prelungească durata de întrebuințare.

CALENDARUL APICULTORULUI PE LUNA OCTOMBRIE

A zecea lună calendaristică "brumărel" este luna miezului de toamnă când cerul devine de regulă plumburiu și posomorât. Presiunea atmosferică este oscilantă ca și în zilele care trec și alternează, cele reci, ploioase și vântoase, cu zile însorite, călduțe și plăcute care permit albinelor tinere abia eclozionate să facă primele zboruri în stupină.

În luna octombrie creșterea puietului încetează în întreaga țară. Cu unele excepții, la familiile cu mătci tinere împerecheate în luna august sau la începutul lunii septembrie mai pot fi găsite mici suprafețe de puiet căpăcit gata de eclozionare.

Pe măsura răcirii timpului, când temperatura scade sub +8°C albinele se strâng treptat în ghemul de iernare din care se desfac numai atunci când temperatura crește la +12°C - +14°C.

În zilele însorite și călduroase, spre amiază, albinele execută zboruri de curățire de scurtă durată și de mică intensitate la care sunt antrenate în primul rând albinele tinere eclozionate precum și celelalte albine din familiile care urmează să ierneze.

Se întâlnesc și situații când din diferite motive unele lucrări care asigură buna iernare a familiilor de albine nu au putut fi executate și există pericolul ca aceste familii să nu poată trece peste perioada de iarnă. Având în vedere că în țara noastră în luna octombrie sunt la orele de amiază numeroase zile însorite și calde, dacă nu toate, majoritatea dintre asemenea lucrări ce se impun în această perioadă de sfârșit de sezon, pot fi executate în totalitate, asigurând familiilor de albine o iernare normală.

Lucrări de executat în această perioadă:

- strâmtorarea cuiburilor la nivelul fagurilor bine ocupați de albine, iar în cazul familiilor slabe se poate organiza iernarea într-un stup a două familii despărțite printr-o diafragmă etanșă;
- stimularea și supravegherea zborurilor târzii de curățire ale albinelor;
- efectuarea a două tratamente obligatorii pentru combaterea varroozei cu varachet sau alte substanțe specifice, atunci când în familii puietul a eclozionat în totalitate;
- împachetarea cuibului familiilor de albine cu materiale izolatoare;
- instalarea la urdinișurile stupilor a gratiilor care să împiedice pătrunderea șoarecilor;
- protejarea stupilor contra vânturilor și a curenților reci de aer prin împachetarea indiviuală a acestora cu carton gudronat sau protecție colectivă prin amenajarea în jurul stupilor a unor perdele de protecție confecționate din nuiele, tulpini de floarea-soarelui, stuf sau coceni de porumb;
- continuarea sortării și reformării fagurilor necorespunzători (vechi, rupți sau cu celule trântor) și topirea acestora. Protejarea de atacul șoarecilor a fagurilor de rezervă cu miere precum și a celor goi ce urmează să fie folosiți în sezonul următor;
- plantarea de arbori și arbuști meliferi în grădini, păduri și terenurile disponibile.

Mica publicitate

- **VÂND** pavilion apicol omologat și înregistrat în circulație pentru 42 de familii cu lăzi de 12 rame și magazine. Tel.: 065/12.82.70, după ora 18.00. **(27)**

PRODUSELE APICOLE - MEDICAMENTE MIRACULOASE

Prof. Vladimir HUMENI

În rândurile de mai jos vreau să relatez cum albinele din mica mea stupină ne-au redat sănătatea mie și soției mele.

— Fiind la o vârstă înaintată, într-o bună zi inima subsemnatului a început să dea semne de slăbire; la un efort mai mare începea să bată mai repede și cu scurte întreruperi, pulsul accelerându-se foarte mult. Au început astfel palpitațiile. Știind că inima este un motoraș care pompează sângele în tot timpul vieții omului, ca orice motor are nevoie de un combustibil iar cel mai bun combustibil pentru inimă este mierea. De asemeni inima mai are nevoie de unele metale, în special de magneziu care se găsește în polen împreună cu multe alte oligoelemente, multe vitamine, enzime, proteine, toate sub formă ușor asimilabilă de organismul omenesc. Știind acestea, am început să iau în fiecare dimineață câte o lingură de miere și o linguriță de polen, renunțând la preparatul prescris de medic. Au trecut de atunci mai bine de două luni dar inima s-a mai înzdrăvenit și nu mă mai necăjește.

— Anul trecut soția mea s-a îmbolnăvit de artroză la un genunchi. Timp de șase luni a urmat tratamentul prescris de medic dar până la urmă genunchiul s-a anchilozat și piciorul nu mai putea fi pus pe pământ. Verdictul medicului a fost că trebuie făcută infiltrație în genunchi cu nu știu ce lichid; treabă complicată cu transportul până la policlinică.

În această situație ne-am hotărât să-i fac infiltrație cu venin de albine căci rău nu poate fi. Am pus întâi o singură albină s-o înțepe la încheietura genunchiului, apoi la 2-3 zile măream numărul înțepăturilor cu câte una. Înainte de a scoate acele se strânge între degete vezica cu venin, încât acesta să pătrundă mai mult sub piele. Am ajuns să-i aplic câte 5-6 înțepături deodată în jurul genunchiului, deci un tratament cu apipunctură. După zece zile de la începerea tratamentului genunchiul și-a dat drumul, bolnava putând să miște piciorul, iar după încă o săptămână a început să umble prin casă. Acum poate să facă și scurte plimbări pe jos prin oraș. Tratamentul continuă toată vara aplicându-i câte 4-5 albine la 7-8 zile și se întrerupe pe perioada de iarnă.

— La unii oameni la vârstă mai înaintată, apar pe piele așa numitele aluniță de culoare neagră care nu totdeauna sunt agreate. Consultând un medic dermatolog, mi-a spus că orice încercare de a le înlătura este riscantă. Totuși am făcut o experiență pe pielea mea. Am tamponat zilnic aceste aluniță dimineața și seara cu o soluție de propolis în alcool. După 10- 12 zile au început să se cojească și să se desprindă, rămânând în locul lor pete cenușii mai puțin vizibile.

Am scris cele de mai sus cu gândul că poate și alți oameni suferinzi vor găsi alinare la albinele noastre dragi.

DIN BIOLOGIA ALBINELOR MELIFERE (III)

(Test de verificare a cunoştinţelor)

Ing. Ilie GORJEANU

1. Albinele îngroaşă şi ornamentează botcile la exterior cu forme hexagonale de ceară, în scopul:

a) prevenirii răcirii larvelor de mătci, dată fiind poziţia suspendată a acestora pe faguri

b) asigurării unei mai bune eclozionări a mătcilor

c) conferirii acestora o bună rezistenţă la bolile specifice

2. O bună parte din albinele lucrătoare aduc în stup apă, când temperatura exterioară şi interioară cuibului depăşeste:

a) +25°C

b) +33,2°C

c) +29°C

3. Numărul de albine culegătoare dintr-o familie de albine depinde de mărimea el. În mod normal, din efectivul unei familii, albinele culegătoare reprezintă:

a) 30-60%

b) 10-20%

c) 85-90%

4. Actul reproducţiei la albine cuprinde:

a) gametogeneza

b) împerecherea

c) fecundarea şi metamorfoza

5. Evacuarea deşeurilor alimentare din ventricul, în stadiul larvar la albine are loc:

a) în a cincea zi de viaţă larvară

b) în a şasea zi de viaţă larvară

c) în a treia zi de viaţă larvară

6. De obicei la o alimentare cu lăptişor, matca primeşte hrană regală de la:

a) 5-7 albine lucrătoare

b) 8-15 albine lucrătoare

c) 16-18 albine lucrătoare

7. Când 1 kg de albină nu creşte puiet şi nu clădeşte faguri, în 24 de ore consumă circa:

a) 12 g polen

b) 3 g polen

c) 15 g polen

8. Când 1 kg de albină creşte puiet şi clădeşte faguri, în 24 de ore consumă circa:

a) 16 g polen

b) 56 g polen

c) 115 g polen

9. Crelerul mătcii, în comparaţie cu cel al unei albine lucrătoare este:

a) mult mai mic

b) la fel de mare

c) mult mai mare

10. Formarea embrionului în ou depus de matcă, în mod normal are loc la o temperatură de:

a) 30-32°C

b) 20-25°C

c) 34-35°C

11. Oul depus de matcă cântăreşte:

a) o jumătate de miligram

b) a zecea parte din miligram

c) 2-3 miligrame

12. Cu ajutorul celor trei ochi simpli situaţi frontal, albinele lucrătoare:

a) văd în interiorul stupului

b) percep luminozitatea înconjurătoare

c) dispun de o capacitate suplimentară de orientare şi măsurare.

SOLUŢII:
1-a; 2-b; 3-a; 4-a,b,c; 5-b; 6-a; 7-b; 8-b; 9-a; 10- c; 11-b; 12-b,c.

CÂTE CEVA DESPRE PRIGORII

Mihai BEȘLIU

Cu vreo 10-15 ani în urmă se spunea, că prigoriile sunt o raritate și sunt înregistrate în "Cartea roșie" a speciilor pe cale de dispariție.

În ultimul timp tot mai des și mai des stupinele din Republica Moldova sunt atacate de prigorii. Acestea își fac cuibul în malurile abrupte ale lutăriilor, nisipăriilor, apărute ca rezultat al alunecărilor de teren.

În timpul primăverii prigoriile nu aduc mare daună deoarece au în jur o mulțime de insecte de alt gen ce le servesc ca hrană. La fel primăvara prigoriile formează perechi, își sapă cu ciocul vizuini de o adâncime orizontală de 2-2,5 m în malurile sus amintite. Pregătindu-și cuibul, femela depune ouă timp de 7-8 zile. Durata clocitului este de 19-20 zile. Peste 30 zile după ieșirea din ou, puii părăsesc cuibul. În primele două săptămâni puii învață să zboare în preajma cuiburilor, deprinzând capacitățile prigoriilor bătrâne: de a prinde insecte din zbor.

Albina e prinsă de prigorie cu ciocul este fărâmată și înghițită pe loc. Distrugerea albinelor se produce cu intensitate mai ales în a doua jumătate a lunii august și în toată luna septembrie, când în jur lipsesc alte insecte.

Albina constituie o pradă preferată pentru prigorii oriunde: în câmp, la prisacă și chiar la ieșire din stup, căci este "așteptată" la urdiniș.

O pasăre-prigorie poate nimici 75-120 albine pe parcursul unei zile - atâtea s-au găsit în gușa păsărilor ucise. Deci timp de 2 luni o prigorie poate nimici până la 5-8 mii de albine ce ar alcătui culegătoarele a 2-3 familii de o putere mijlocie. Prielnic pentru prigorie este micșorarea numărului de vulturi, șerpi, care sunt dușmanii potențiali

Nimicirea prigoriilor cu arma se poate face în perioada cuibăritului, ori la ieșirea păsărilor tinere în timpul primului lor zbor. Cu efect sporit este distrugerea cuiburilor care se pot distruge ori se pot obtura cu un dop din lut amestecat cu paie în grosime de 12-15 cm. Lutul se usucă, se întărește și pasărea nu-l poate străpunge cu ciocul. Important este ca odată distrus cuibul, prigoria nu mai depune ouă a doua oară.

Fiind lăsate în voie prigoriile pot scoate 6-8 pui la pereche. Înmulțindu- se nemăsurat prigoriile pot duce la pierderea unui număr mare de albine și micșorarea producțiilor apicole. Albinele își cunosc dușmanul și, zărindu-le deasupra prisăcii, se ascund astfel că stupina pare moartă. Migrarea prigoriilor în țările calde începe în a doua jumătate a lunii septembrie până la 10 octombrie.

BUCĂTĂRIA APICOLĂ

Pui la cuptor

Se decupează, se sărează și pipărează puiul, se pune în tavă. Se bat împreună: sucul de la o lămâie, o portocală și 4 linguri de miere. Se toarnă peste carne și se pune la foc. Din 20 în 20 de minute se întoarce și se stropește cu sucul din tavă.

Chifle cu miere

Ingrediente: Un aluat crescut, 250 g făină, 1 dl lapte, 1 lingură de miere, 15 g drojdie, 60 g. unt, sare, un ou, 4 sau 5 mere, un ou pentru uns.

Preparare: Se pregătește aluatul. Se lasă să crească. Se întinde și se taie patrate cu latura de 15 cm. Se pun pe fiecare patrat bucăți de mere tăiate și scobite. Se ung marginile cu ou bătut. În scobitura merelor se pune miere. Se închid marginile și se ung cu ou. Se coc 20 minute la 200°.

PERSPECTIVA METEOROLOGICĂ A TOAMNEI 1994

După o serie de luni cu valori termice situate deasupra regimului normal climatic ce a început în decembrie 1993 reprezentând o excepție prin lungime, în toamna 1994 se așteaptă întreruperea acestei anomalii climatice. Cel mai probabil este ca răcirea accentuată a vremii să survină în luna octombrie.

În **septembrie**, în regiunile din nordul țării aspectul vremii va evolua în limitele normale începutului de toamnă. În aceste regiuni cele mai ridicate temperaturi vor urca până la 22, 26°C în timp ce spre sfârșitul lunii, în cele mai reci dimineți temperaturile vor coborî ușor sub 0°C în regiunile depresionare ale Transilvaniei, fiind favorabile producerii brumei. Cantitativ precipitațiile vor totaliza între 30 și 60 l/mp într-un număr de 7 până la 10 zile cu ploaie. Pentru regiunile sudice evoluția cea mai probabilă va fi cea a unei veri prelungite, cu valori ale temperaturilor maxime frecvent peste 25°C, cu precipitații reduse cantitativ.

Luna **octombrie** va fi mai rece decât în mod obișnuit. Comparativ cu octombrie din anul trecut când s-au atins 38°C în acest an cele mai ridicate temperaturi de abia vor atinge 25°. Intervale de răcire pronunțată în care sunt posibile transformări a precipitațiilor în lapoviță și chiar ninsoare vor alterna cu perioade normale termic. Regimul ploilor va fi mai abundent cu deosebire în sudul și estul țării.

În nopțile cele mai reci temperaturile vor coborî sub 0°C în toată țara; în Transilvania fiind posibile valori și sub -5°C. Frecvent se va produce brumă iar pe alocuri chiar și îngheț la sol.

Spre deosebire de anul precedent în care luna **noiembrie** a fost mai grea decât oricare din lunile iernii ce a urmat, se așteaptă în acest an un noiembrie normal. În nopțile cele mai reci se vor putea atinge temperaturi până spre -4 la -10° iar maximele absolute ale lunii se vor opri la 20°C. Precipitații mai consistente, ce vor fi mixte, se așteaptă doar în nordul țării unde se vor totaliza 50 la 70 l/mp.

Corneliu POP

BUCĂTĂRIA APICOLĂ

Lapte scoțian

Un pahar de lapte, 1 lingură de miere, 1 lingură de whisky. Se încălzesc împreună și se servește la micul dejun, împotriva gripei, răcelii. Este foarte bun și foarte hrănitor.

O gustare pentru seară din arpacaș

Se fierb 150 grame de arpacaș într-un litru de lapte. Se adaugă 75 g de zahăr bine vanilat, 100 g unt și 75 g miere. Se toarnă totul peste 4 mere mari, curățate și tăiate. Se coace 1/2 oră la 200°. Se consumă caldă.

Flan cu prune uscate sau caise uscate

Ingrediente: 200 g prune uscate sau caise uscate care se pun la înmuiat cu câteva ore înainte. 75 g miere, 100 g făină, 4 ouă, 4 dl lapte, 1 lingură rom, sare, 20 g unt.

Preparare: Se amestecă mierea, ouăle, sarea. Se adaugă laptele și făina. Se bat bine. Se adaugă lichiorul și untul topit și răcit. Într-o formă cu unt se toarnă 1/2 din compoziție. Se așează fructele și se toarnă cealaltă jumătate din compoziție. Se coace la 200° timp de 45 minute. Se pudrează cu zahăr, se consumă caldă, rece sau călduță.

APICULTURA PE PLAN MONDIAL
SITUAȚIA ÎN CELE DOUĂ AMERICI

Continentul american alcătuit din America de Nord, America de Sud și America Centrală are o suprafață de 42.060 mii km^2 cu o populație de 746 milioane locuitori și o densitate de 23 locuitori pe km^2.

Având în vedere că la descoperirea continentului american la 12 octombrie 1492 de către Cristofor Columb, pe acest continent nu existau albine din specia Apis mellifica, se poate considera că în această parte a lumii apicultura este de dată recentă.

Cu toate acestea pe coastele golfului Mexic, triburile de băștinași care populau acele ținuturi au fost găsite că foloseau pentru obținerea unor producții de miere și ceară necesare consumului, albinele locale melipone (albine fără ac) și se apreciază că primele începuturi de practicare cu albine melipone a apiculturii în stupi primitivi au fost cunoscute cu 200 de ani î.e.n.Efectivul de familii de albine pe continentul american este de 8.795.000 familii care realizează o producție totală de 288.394 tone miere care se înscrie la nivelul a 33,0 kg producție medie, ca urmare a resurselor melifere și a suprafețelor enorme pe care acestea se întind. În consecință, față de Europa, pe acest continent se realizează cu un efectiv mai mic de familii aproape o producție dublă de miere.

Albinele melifere au fost aduse pe continentul american pentru prima dată abia în secolul 17 iar rasele de albine cele mai răspândite sunt următoarele: rasa italiană *(Apis mellifica ligustica)*, rasa caucaziană *(Apis mellifica caucasica)* și rasa brună europeană *(Apis mellifica mellifica)* aduse din Europa și aclimatizate pe acest continent.

De menționat că în Brazilia, țară situată în centrul Americii de Sud, în anul 1956 în cadrul programului de sporire a producției naționale de miere au fost aduse albine africane *(Apis mellifica adansonii)* întrucât se considera că albinele europene *(Apis mellifica)* cu care se lucra erau slab productive. În urma acestui accident, 26 roiuri de albine africane au evadat de la Stațiunea Experimentală Camaquan și au început să migreze încrucișându-se rapid și necontrolat cu albinele europene de rasă brună *(Apis mellifica mellifica)* introdusă în Brazilia încă din anul 1839 și de rasă italiană *(Apis mellifica ligustica)* introdusă în anul 1922.

Ca urmare, după 30 de ani, o mare parte din America de Sud a fost ocupată de albinele africanizate (hibrizi rezultați din încrucișarea nedirijată a albinelor europene și africane) ce se caracterizează printr-o productivitate sporită ca urmare a adaptării acestora la condițiile locale dar care manifestă încă o agresivitate pronunțată și tendința de a înțepa.

În general apicultorii de pe continentul american întreține un număr mare de familii de albine, practică stupăritul pastoral și dispun de centre moderne pentru extracția mierii și executarea lucrărilor de volum în stupine.

Flora meliferă este reprezentată de: trifoi (*Trifolium* sp.) sulfină (*Melilotus* sp.), tei (*Tilia* sp.), lucernă (*Medicago* sp.), bumbac (*Gossypium* sp.), plantațiile de citrice *(Citrus limon)* și *(Citrus aurantium)*.

Cu excepția Statelor Unite ale Americii și Canadei, a căror populație este mare consumatoare de miere, celelalte țări de pe acest continent au un consum de miere redus, fapt ce determină ca aproape toată producția rezultată să fie exportată.

Țările cu cele mai mari producții de miere de pe acest continent sunt: Canada 29.624 tone, Statele Unite ale Americii 95.000 tone, Cuba 9.500 tone, Mexic 63.886 tone și Argentina 45.000 tone.

- **Statele Unite ale Americii** au o suprafață de 9.372.614 km^2 cu o populație de 255,49 milioane locuitori, respectiv o densitate de 27,0 locuitori pe km^2.

Albinele în Statele Unite au fost aduse de coloniștii veniți din Europa în jurul anului 1600 și odată stabilite pe acest teritoriu au cunoscut o rapidă înmulțire ajungând în prezent la peste 3.200.000 familii cu o producție de 95.000

tone miere ceea ce reprezintă în medie 20,0 kg miere pe familia de albine.

Din numărul total al apicultorilor, 1600 posedă între 300 și 30.000 familii de albine iar 10.000 între 25 și 299 familii de albine fiecare. Aceste două categorii de crescători reunesc pe toți apicultorii profesioniști din S.U.A. În afară de aceștia există încă aproximativ 200.000 de apicultori amatori care posedă de la 1 la 24 familii de albine și care au un rol deosebit de important în economia acestei țări atât în ceea ce privește realizarea unor producții apicole pentru consumul populației cât și pentru polenizarea cu albinele a culturilor agricole entomofile.

Coloniștii care au populat teritoriile Statelor Unite au adus cu ei din Europa albina brună europeană (Apis mellifica mellifica), albina italiană (Apis mellifica ligustica) și albina caucaziană (Apis mellifica caucasica). Trebuie menționat faptul că albinele italiene au cunoscut o înmulțire rapidă adaptându-se bine la condițiile de climă și cules din numeroasele state ale S.U.A.

Dintre plantele nectaro-polenifere ce cresc pe teritoriul Statelor Unite menționăm următoarele: trifoiul alb *(Trifolium repens)*, lucerna (*Medicago* sp.), păduri de tei, salcâm și citrice (*Tilia* sp.), *(Acacia nigra)*, lămâi *(Citrus limon)* și portocali *(Citrus aurantium)*, bumbac (*Gossypium* sp.), pufuliță (*Epilobium* sp.), zmeură *(Rubus idaeus)*, sulfină *(Melilotus alba)*, sparcetă (*Onobrychis* sp.), scaieți (*Onopordom* sp.) și măzăriche *(Vicia faba)*.

Numeroasele invenții realizate la sfârșitul secolului al 19-lea și începutul secolului 20 privind stupul cu rame mobile, afumătorul mecanic, fagurii artificiali, extractorul centrifugal, standardizarea stupilor și a utilajelor apicole, practicarea stupăritului pastoral la mari distanțe care reprezintă principala caracteristică a stupăritului american, precum și aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a bolilor la albine au determinat importante schimbări în tehnologia creșterii albinelor și ca urmare sporirea efectivelor și a producției de miere.

În ultimii ani însă, cu tot sprijinul acordat de stat pentru dezvoltarea apiculturii pe linie de învățământ, cercetare științifică, protecția prețului mierii și organizarea de programe și acțiuni pentru eliminarea surplusului de miere, ca urmare a dezvoltării agriculturii și folosirii pesticidelor creșterea albinelor înregistrează o continuă scădere atât sub raportul efectivului cât și a producției familiilor de albine.

• **Canada** este un stat înființat acum 125 ani și are o suprafață de 9.976.139 km^2 cu o populație de 27,44 milioane locuitori și o densitate de 3,0 locuitori pe km^2.

Originea apiculturii în această țară se aseamănă cu aceea din State Unite, cu precizarea că dezvoltarea efectivului de familii și a producției acestora este influențată favorabil - spre deosebire de Statele Unite - de introducerea în exploatare a noi suprafețe de teren agricol.

În prezent, în Canada există un efectiv de peste 565.000 familii de albine care au realizat o producție de 29.624 to. miere respectiv peste 56 kg miere pe familia de albine.

Pentru condițiile climatice specifice nordului continetului american, rasa de albine care s-a adaptat mai bine în acest ținut este rasa caucaziană *(Apis mellifica caucasica)* deși în vederea valorificării superioare a resurselor melifere din statele Saskatchewan, Alberta și Columbia Britanică sunt aduse și se folosesc albine de rasă italiană în roluri pachet provenind din California (SUA) iar pentru statul Manitoba sunt aduse roiuri pachet din zona Golfului Mexic (SUA).

Deși s-au făcut unele încercări, producerea de roiuri pachet în Ganada nu a putut fi realizată din cauza lipsei de mătci timpurii.

În ceea ce privește resursele melifere, acestea sunt variate predominând speciile de plante din preriile din stepa de nord. O realizare deosebită a agriculturii din Canada de West a fost introducerea în cultură a rapiței *(Brasica napus)* care asigură obținerea unor bogate producții de miere.

Ținând seama că națiunea canadiană este încă foarte tânără și se găsește într-o fază de plină dezvoltare, apicultura sa marchează un progres remarcabil și continuu.

• **Mexic**, situat în America de Nord are o suprafață de 1.958.201 km^2 și o populație de peste 89,54 milioane de locuitori cu o densitate de 46,0 locuitori pe km^2.

În jurul anilor 200 î.e.n. triburile primitive care

locuiau pe litoralul Golfului Mexic creşteau albine melipone (albine fără ac) pentru a obţine mierea şi ceara necesară consumului. Începând cu secolul IV, civilizaţia Maya extrem de religioasă, care ajunsese la un grad de civilizaţie foarte avansat se ocupa îndeaproape de practicarea apiculturii, avea o veneraţie pentru albine şi folosea mierea obţinută de la albinele melipone pentru producerea de vin numit "Balche" asemănător hidromelului.

În perioada cuceririi Mexicului de către spanioli şi chiar după aceea, în etapa colonială, practicarea apiculturii prin folosirea albinelor fără ac a fost continuată până la mijlocul secolului al 17-lea când spaniolii au adus pentru prima dată în Mexic familii de albine din rasa brună europeană *(Apis mellifica mellifica)*.

Efectivul familiilor de albine din Mexic este adăpostit în stupi sistematici de tip Langstroth, precum şi în alte modele de stupi ce se ridică la un număr de peste 1.114.000 familii de la care se realizează anual o producţie de peste 63.886 tone miere. Din cauza consumului foarte redus de 100-125 g miere pe cap de locuitor, 80% din producţia realizată se exportă în alte ţări.

Plantele nectaro-polenifere de la care se realizează producţia de miere a Mexicului sunt: culturile de bumbac (*Gossypium* sp.), lucernă (*Medicago* sp.), plantaţiile de citrice - lămâi *(Citrus limon)* şi portocali *(Citrus aurantium)* precum şi de la numeroase plante din flora spontană foarte variată din zona tropicală şi subtropicală în care este situat Mexicul. De menţionat că vegetaţia în unele zone ale ţării înfloreşte de două ori pe an: odată în lunile aprilie şi mai şi a doua oară în lunile septembrie, octombrie, noiembrie şi decembrie prelungind mult perioada culesului de nectar.

În Mexic sunt extrem de mari posibilităţi pentru dezvoltarea apiculturii şi care până în prezent nu sunt valorificate în totalitate dar care pe măsura înlocuirii stupilor primitivi cu stupi sistematici, îmbunătăţirea tehnologiilor de creştere şi realizarea de noi drumuri şi căi de acces la principalele masive melifere se vor asigura condiţii pentru o rapidă creştere a potenţialului productiv al apiculturii din această ţară.

• **Argentina**, situată în extremitatea de sud a Americii de Sud are o suprafaţă de 2.766.889 km^2 şi o populaţie de 33,10 milioane locuitori cu o densitate de 12,0 locuitori pe km^2.

Albinele care populează teritoriul ţării provin din mai multe rase cum sunt: albinele italiene *(Apis mellifica ligustica)* cele mai răspândite în prezent şi care au fost aduse din Italia şi Statele Unite la începutul secolului 20 şi albinele de rasă caucaziană *(Apis mellifica caucasica)* aduse din Europa şi adaptate la condiţiile din această ţară. Pe lângă aceste rase se întâlnesc în Argentina şi albine brune europene *(Apis mellifica mellifica)* care au fost aduse din Chile la începutul secolului 19. Cu timpul, prin încrucişarea albinelor brune cu albinele italiene a rezultat o populaţie hibridă harnică asemănătoare albinelor italiene dar cu păstrarea agresivităţii albinelor de rasă brună.

În prezent pe teritoriul Argentinei se află un efectiv de peste 1,5 milioane familii de albine care realizează o producţie anuală de 45.000 tone miere de cea mai bună calitate.

Flora meliferă care asigură obţinerea producţiei de miere menţionată este reprezentată de scaieţi (*Onopordom* sp.), lucernă *(Medicago sativa)*, trifoiul alb *(Trifolium repens)*, scai galben *(Centaurea solstitialis)*, sulfina *(Melilotus alba)* precum şi de numeroase păduri de eucalipt (*Eucaliptus* sp.), salcâmul japonez *(Sophora japonica)*, plătică *(Gleditschia triachanthos)*, salcâm *(Robinia pseudoacacia)*, salcia *(Salix* sp.), lămâi *(Citrus limon)*, portocali *(Citrus aurantium)* şi mandarine *(Citrus nobilis)*.

Consumul de miere în Argentina este încă scăzut în comparaţie cu consumul de miere din Europa şi nu depăşeşte 250 g pe cap de locuitor.

Condiţiile de climă şi culeş din Argentina prezintă mari posibilităţi pentru dezvoltarea în continuare a apiculturii care în următorii ani poate să ajungă la un efectiv de peste 2,0 milioane familii de albine.

(Fragment dintr-un volum de apicultură în curs de pregătire pentru tipar)

CONSIDERAŢII PRIVIND UNELE HOTĂRÂRI ALE ADUNĂRII GENERALE A APIMONDIA

Ing. Aurel MĂLAIU
Director al Institutului de Cercetare şi Producţie pentru Apicultură

• S-au supus spre ratificare solicitările de admitere ca membre ale APIMONDIA a 20 de asociaţii din următoarele ţări: Albania, Bulgaria, Coreea de Sud, Croaţia, Danemarca, Ecuador, Gruzia, Guineea, Letonia, Lituania, Mauricius, Moldova, Rusia, Slovacia, Slovenia, Spania. De asemeni, au fost acceptate ca membri asociaţi, în virtutea modificărilor propuse ale statutului, două instituţii - din Argentina şi Anglia. Totodată s-au înregistrat şase membri independenţi - Rep. Dominicană, Filipine, Nepal, Siria, Turcia şi Ungaria.

• Ţinând seama de ofertele înregistrate s-a alcătuit un calendar posibil al Simpozioanelor viitoare - Israel - început 1995 = Conferinţa internaţională de apiterapie; în Germania la Jena, 1994 sau poate 1996 - un Simpozion de apibiologie; idem la Gand în Belgia 1994 sau 1996 - un simpozion posibil asupra biologiei albinelor şi geneticii; în Cuba - în 1996 - un simpozion asupra polenizării; în SUA în Phoenix - Arizona, în mai 1996 - o conferinţă dedicată apiterapiei.

• S-a luat o decizie cu privire la pierderea calităţii de membru al Federaţiei a asociaţiilor care nu şi-au plătit cotizaţia: Libia (LCEA), Mexic, Uruguay şi cele 3 asociaţii spaniole. Tuturor acestora Adunarea le-a acordat o nouă amânare, ultimativă, de şase luni, pentru a-şi plăti restanţele. S-a luat notă de retragerea organizaţiilor din India, Islanda, Ecuador şi Zimbabwe.

• S-a luat în discuţie şi situaţia asociaţiilor din ţări ale căror statut politic teriotrial s-a modificat şi s-a dat un mandat Secretariatului general de a le soluţiona după caz.

Adunarea generală a procedat la alegerea înlocuitorilor membrilor consiliului a căror mandate au expirat: rezultatele furnizate de vot sunt următoarele: Henry Spitznagel - Canada, vice-preşedinte, cu 24 voturi; Riccardo Iannoni Sebastianini - Italia, secretar general, cu 18 voturi; dat fiind că domnul Iannoni Sebastianini face deja parte din corpul FAO, alegerea va face operantă (efectivă) această sarcină de îndată ce directorul general al FAO îşi va da acordul oficial; Miroslav Peroutka - Cehia, membru ales al Consiliului executiv, cu 25 voturi; Karl Wyder - Elveţia, promovat cenzor al Consiliului executiv, cu 25 voturi; Karel Gladines - Belgia şi Vit Bazany - Slovacia, cenzori supleanţi - cu câte 10 voturi fiecare; Hideo Watanabe - Japonia, preşedinte al Comisiei de economie apicolă, cu 23 voturi; Wolfgang Ritter - Germania, reales preşedinte al Comisiei de patologie apicolă, cu 21 voturi; Paolo Sertorelli - Italia, preşedinte al Comisiei permanente de tehnologie şi utilaje, cu 21 voturi; Lin Zhi-bio - China, preşedinte al Comisiei de apiterapie, cu 16 voturi; Nicola Eradber - Anglia, preşedinte al Comisiei permanente pentru ţările în curs de dezvoltare, cu 12 voturi.

• S-au adus modificări ale statutului în sensul acceptării în APIMONDIA a unor membri asociaţi, instituţii de corelare şi experimentare, complexe economice care au ca obiect tehnologii sau producţie de utilaje apicole sau de produse ale stupului.

În ceea ce priveşte aducerea la zi a cotizaţiei anuale datorată de membri, modificările prevăd o taxă redusă pentru a ajuta asociaţiile din ţări în curs de dezvoltare.

Aceste modificări au fost analizate deocamdată şi vor fi urmate de o reformă statutară mai amplă căreia i s-a dedicat deja un grup de lucru.

REZOLUȚIILE CELUI DE-AL XXXIII-LEA CONGRES AL APIMODIA — BEIJING, CHINA, SEPT. 1993

1. Pregătirea unui document cu privire la sprijinul necesar a fi acordat apiculturii de către toate guvernele și agențiile internaționale.

2. Instalarea la IITEA APIMONDIA - București a unui sistem de informare computerizată care să acopere (să cuprindă) toate aspectele pieții internaționale a mierii - producție, comerț, prețuri accesibile tuturor asociațiilor membre precum și membrilor individuali ai Apimondiei.

3. Întocmirea unui ghid privind mierea monoflora în conformitate cu recomandările făcute de Grupul de lucru Apimondia.

4. Sporirea eforturilor pentru standardizarea metodelor de analiză fizico- chimică la toate produsele stupului.

5. Promovarea studiului zonelor melifere mai puțin cunoscute și/sau imperfect exploatate.

6. Promovarea și sprijinirea cercetării noilor patogenii ale albinelor, pe măsură ce se ivesc, pentru a se putea pune la punct metode de combatere biologice și biotehnologice.

7. Asigurarea comunicării între toți cei implicați în dezvoltarea apiculturii.

8. Întărirea legăturii între dezvoltarea apiculturii și conservarea albinelor melifere și melipone în mediul lor nativ.

9. Atenție specială studiilor de mare finețe în domeniul geneticii albinei și ingineriei genetice.

10. Finalizarea oficială a convenției de cooperare între Societatea americană de apiterapie și Apimondia.

BUCĂTĂRIA APICOLĂ

Chec cu miere

Se bat împreună până la consistența unei maioneze: 310 g unt topit, 110 g miere, 100 g zahăr, sare și 5 ouă întregi.

Se încorporează apoi: 350 g făină, 200 g stafide, 130 g fructe zaharisite. Se unge forma și se tapetează cu făină, se toarnă în formă până la 3/4 din capacitatea ei. Se coace 1 oră la 180°, după 30 minute se acoperă cu staniol. Se înțeapă pentru a verifica dacă s-a copt. Se scoate din formă și se lasă să se răcească.

Macrouri marinate

Pentru 4 macrouri: 1/2 ceașcă de oțet de miere, sare, piper, 1 lingură miere, 2 linguri unt, o foaie de dafin.

Preparare: Se prăjesc peștii în unt. Se sărează și piperează. Oțetul se fierbe cu foaia de dafin, se adaugă miere. Se toarnă fierbinte peste macrouri. Se lasă să se răcească și să se macereze. După 3 zile sunt buni de consumat.

CONGRESUL AL XXXIV-LEA AL FEDERAȚIEI INTERNAȚIONALE A ASOCIAȚIILOR DE APICULTURĂ APIMONDIA

LAUSANNE - ELVEȚIA; 15-19 AUGUST 1995

I. DEVIZA CONGRESULUI: Apicultorul îl întâlnește pe apicultor

Congresul va fi punctul de întâlnire al apicultorilor din toată lumea. Programul tehnic și științific este cea mai importantă activitate a Congresului, așa încât el trebuie să fie atrăgător și este necesar ca rapoartele să fie prezentaste într-o formă accesibilă tuturor.

II. TEMA GENERALĂ A CONGRESULUI: Apicultura și contextul ei

Această temă vrea să servească drept linie de orientare pentru lucrările științifice și tehnice, așa încât, prin ele, apicultura să fie mai bine percepută în contextul mai general care o înconjoară. Acest aspect al interrelației va trebui să fie urmărit în mod deosebit de toate lucrările, pentru mai buna sa înțelegere.

III. TEMELE SPECIFICE ALE CONGRESULUI:

Economie apicolă: *Apicultura și exigențele economice și ecologice*

Acest sublect include și relația dintre producția apicolă și consumatori.

Biologie apicolă: *Albina meliferă și mediul înconjurător*

Lucrări care să pună în centrul atenției relațiile albinelor cu spațiul lor vital.

Patologia albinei: *Bolile albinelor: prevenire și tratament*

Să demonstrăm că sănătatea albinelor trebuie asigurată printr-o gamă largă de măsuri, începând cu prevenția. Trebuie să se acorde mare atenție metodelor de tratament fără reziduuri persistente.

Floră melifera și polenizare: *Albinele polenizatoare ale plantelor cultivate și sălbatice*

Ar trebui studiate și puse în evidență relațiile reciproce albină-floră. Atenția să se centreze asupra albinelor ca indicatori ai calității mediului.

Sub-temă: *mierea de mană și producătorii acesteia*

Tehnologie și utilaj apicol: *Noi posibilități pentru apicultorii amatori și profesioniști*

Se vor prezenta idei, metode și utilaje apicole noi.

Apiterapie: *Calitatea produselor stupului și valoarea lor terapeutică*

În afară de prezentarea efectelor terapeutice ale anumitor produse ale stupului, trebuie să se stabilească relația dintre calitate (proveniență, starea produsului, metoda de elaborare), pe de o parte, și efectul terapeutic pe de altă parte

Care ar trebui să fie obiectivele și metodele unei mai bune cooperări internaționale în domeniul apicol?

Apicultura în țările în curs de dezvoltare: *Apicultură și cooperare internațională*

Autorii comunicărilor și posterelor sunt rugați să expedieze rezumatele contribuțiilor lor până la data de 15 ianuarie 1995 pe adresa: APIMONDIA, Secretariatul General; Corso Vittorio Emanuele 101

I-00186 ROMA, ITALIA

Limbile oficiale: franceza, germana, italiana, engleza, eventual spaniola, rusa și japoneza, dacă participarea se justifică.

Taxe participare: Toată perioada (5 zile): 330 franci elvețieni (Fr.e.); însoțitor: 270 Fr.e.; semicongres (3 zile inclusiv o zi de excursie): 220 Fr.e.; însoțitor 180 Fr.e., intrare zilnică (cu excepția zilei de excursie): 80 Fr.e.

APIEXPO'95: O expoziție comercială cu o suprafață de 2000 m^2 din care va face parte și o expoziție didactică apicolă de 600 m^2. Un stand expozițional de 9 m^2 echipat (inclusiv instalație electrică) costă 1575 Fr.e. Prețul unui m^2 de suprafață dintr-un stand este de 100 Fr.e.

Concursuri: Vor avea loc concursuri dotate cu medalii şi diplome în următoarele domenii: invenţii şi inovaţii tehnice, produse, filme, diapozitive, videoclipuri, fotografii, materiale didactice, cărţi şi autori ai unor lucrări despre albină şi apicultură, colecţii filatelice apicole, alte colecţii apicole, standuri expoziţionale.

APIMONDIA

Fédération Internationale des Associations d'Apiculteurs

* * *

Imagine panoramică a oraşului Lausanne, situat pe malul lacului Leman, locul de desfăşurare a celui de al XXXIV-lea Congres al APIMONDIA

* * *

LYON BMG SRL
IMPORT EXPORT

Cumpăraţi cu încredere:

• **DETERGENTUL "NEO PLUS" PRAF** în cutii de 1 kg (ambalat în baxuri de 14 cutii); utilizat pentru prespălare, spălare manuală şi cu maşini automate;

• **DETERGENTUL LICHID PENTRU MENAJ** în flacoane de 750 ml (ambalat în baxuri de 12 flacoane) — **fabricaţi în Franţa.**

Cele mai avantajoase preţuri oferite de **FIRMA LYON B.M.G.** din **Bucureşti**; tel.: 01/771.03.46 sau tel./fax 01/633.68.13 şi **Baia Mare**, tel./fax 062/43.48.57.

Vânzări en gros şi en detail.

Un medicament esențial: PROPOLISUL (IV)

Dr. Yves DONADIEU
Franța

5. Proprietățile propolisului

Principalele proprietăți ale propolisului sunt:

- **antibiotice și extinse** la multe suse microbiene;
- **anestezice foarte puternice** și superioare printre altele celor ale cocainei, în plus nu prezintă efecte secundare;
- **cicatrizante** prin stimularea și accelerarea regenerării țesutului;
- **antiinflamatorii**;

la acestea se adaugă o influență benefică asupra anumitor mecanisme imunologice care antrenează o apărare mai bună a terenului biologic față de agresiuni în general și microbiene în special.

6. Indicațiile propolisului

Acestea pot fi majore, când se folosește numai propolis (marcate de noi cu aldine) cu rezultate excelente, și unde propolisul este adjuvant la alte terapeutici indispensabile (cu cursive).

A. La omul sănătos:

- În general se ia pe cale internă pentru a mări rezistența naturală a organismului și a-l fortifia într-o anumită măsură.
- **Extern în cosmetologie** sub formă de preparate și asociații foarte variate și numeroase, nu voi intra în detalii.

B. La omul bolnav:

În funcție de etiologia și gravitatea maladiei în cauză, propolisul se poate lua singur sau asociat cu alte terapeutici indispensabile, în următoarele afecțiuni:

- Sfera cardio-vasculară și sanguină (cura internă):

— unele anemii și ateroscleroză

- Sfera respiratorie:

— **Afecțiuni ORL** (c.locală internă mai ales în unele cazuri în asociere cu o cură generală internă; este una din sferele privilegiate ale propolisului, atât în formele acute cât și cronice, mai ales: **angine, faringite, rino- faringite, laringite, rinite** mai ales ozena al cărui simptom principal este exhalarea pe nări a unui miros fetid), **sinuzite, otite externe, alergia fânului** (unele forme rebele la terapeuticele obișnuite se vindecă uneori într-o săptămână).

— **Afecțiuni bronho-pulmonare** în general (c.locală și generală internă de obicei asociate): **traheite** bronșite acute și cronice ca și astm bronșic unde administrarea propolisului pe cale internă pare să ofere ameliorări, și tuberculoză unde reprezintă un adaos terapeutic.

- Sfera digestivă.

— **Stomatologie** (c.locală internă în principal) care reprezintă și o excelentă indicație a propolisului, mai ales: **igienă dentară** generală, **gust neplăcut, gingivite, glosite, stomatite ulceroase, afte, dureri și infecții dentare** (abcese și post extracție), paradontoze și moniliaze bucale.

— **Gastro-enterologie** (c. generală internă): gastrite și gastro-duodenite, unele ulcere gastro-duodenale, colite diverse, diskinezie biliară și colecistite cronice.

- Sfera genito-urinară (c. generală internă): **infecții și inflamații în general**, la diferite nivele ale arborelui urinar (rinichi și vezică) și ale aparatului genital (mai ales **tulburări ale prostatei** la bărbați în asociere cu polen, **și trichomonază vaginală** la femei).
- Sfera dermatologică (c. locală externă în principal, dar uneori asociată și cea generală internă); al treilea domeniu de predilecție al propolisului cu multiple indicații: **contuzii, rupturi, răni, degerături, crăpături, arsuri**(solare de gradul 1), **abcese, furuncule, diverse supurații, ulcere varicoase, escare** și în general toate

cicatrizările lente și dificile, **leziuni ale regiunilor anale și perianale, negi, bătături, calozități, cicatrice cheloide, maladia Leiner-Moussous** (eritrodermie descuamativă a sugarilor) și **intertrigo al sugarului;** unele eczeme, psoriazis, keratodermii palmo-plantare, radiodermită, unele micoze, manifestări cutanate zonale.

• Sfera nero-psihică (c.generrală internă): Unele lucrări, care nu s-au continuat din păcate, au arătat rezultate încurajatoare ale propolisului în diverse sindroame și maladii în fața cărora suntem încă dezarmați, în special: scleroza în plăci, distrofia musculară, maladia Parkinson.

• Alte sfere:

— **Metabolică** (c. generală internă): terenuri cu deficiențe constituționale.

— Endocrină (c.g. internă): afecțiuni tiroidiene (mai ales gușă endemică difuză și gușă nodulară).

— **Osteo-articulară** (c.g.internă): unele sindrgame reumatismale cronice.

— **Oftalmică** (c.locală externă): unele stări inflamatorii ale ochiului si anexelor (ulcior, blefarite etc.).

Desigur multe dintre aceste indicații se bazează încă pe observații empirice și studii complementare perfect codificate trebuie realizate pentru a le asigura definitiv în plan medical științific.

Dar, pentru că în practică propolisul dă rezultate excelente, trebuie profitat, căci el este eficient în multe domenii unde terapeutici utilizate în prezent dau efecte secundare sau nu dau rezultate. În materie medicală, și în măsura în care se satisface principiul "Primum non nocere" (În primul rând să nu dăuneze), pentru pacient și medic doar rezultatele contează.

Traducere de LilianaBRETOTEAN
din revista "AbeillesetFleurs" nr. 4/1994

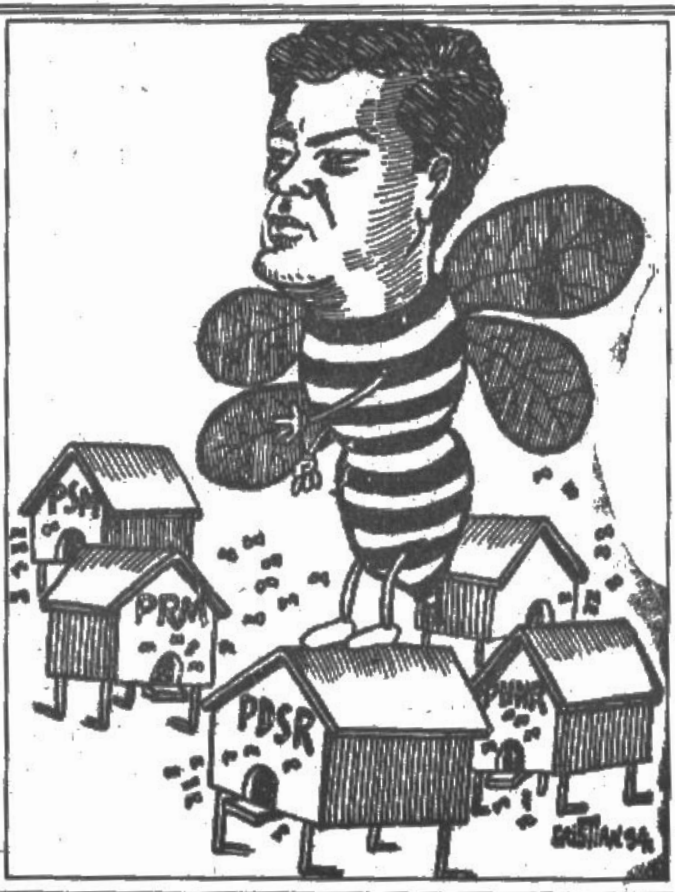

În săptămânalul EXPRES MAGAZIN Nr. 27 din acest an se publică un desen-caricatură în care dl. **ADRIAN NĂSTASE,** Președintele Executiv al P.D.S.R. și Președinte al Camerei Deputaților este înfățișat în chip de albină. În textul explicativ - destul de prolix - se spune că dl. Președinte este fericitul posesor a cinci stupi. Faptul ne bucură și - reproducând acest desen - am hotărât să oferim distinsului apicultor un abonament gratuit la revista noastră. Sperăm să, aibă parte de o lectură plăcută și folositoare.

ANUNȚ IMPORTANT

Creșterea alarmantă a costurilor hârtiei, a cheltuielilor de fabricație și a taxelor de expediere au determinat scăderea îngrijorătoare a tirajului revistei și ca urmare a apărut necesitatea subvenționării activității de editare a unicei publicații apicole care apare în România de peste 75 de ani.

Grație înțelegerii de către factorii de decizie a importanței continuării apariției, a conjugării eforturilor de finanțare, revista și-a urmat neschimbată existența ritmică în condițiile în care în alte țări foste socialiste, aparițiile revistelor apicole au fost sporadice și precare sau nu au mai apărut.

Pentru anul 1995 costul unui exemplar va fi de 500 lei, sumă care nu acoperă integral manopera și materialele consumate. În atari condiții un abonament anual va fi de 6000 lei. Facem un călduros apel de suflet la toți apicultorii, la toți salariații filialelor noastre județene, la membrii birourilor filialelor și cercurilor apicole, la toți prietenii și colaboratorii noștri pentru a sprijini realizarea unui număr cât mai mare de abonamente. Este destul să menționăm că valoarea unui abonament anual reprezintă mai puțin decât prețul a două kg de miere pe piața liberă. Or nu credem să existe un apicultor care să aibă reținere în a cheltui două kg de miere pentru informarea sa din surse interne și externe asupra a tot ce înseamnă teorie și practică apicolă. Editarea în continuare a revistei se va hotărî deci de către cititorii ei fideli de la care așteptăm să fie mai mult decât până acum alături de noi, alături de toți cei care practică această nobilă și milenară îndeletnicire.

Abonamentele se pot face la filialele județene, magazinele apicole, cercurile apicole cu gestiune și la oficiile poștale urmând ca revista să apară în Catalogul presei române pe 1995.

Desigur am fi bucuroși să apară și sponsori (persoane particulare sau firme) sau abonamente de încurajare, prin ale căror contribuții bănești situația financiară a revistei s-ar putea îmbunătăți. Pe toți îi așteptăm cu speranța că apelul nostru va găsi ecou la actualii cititori cât și la viitorii prieteni ai publicației noastre.

Legat de situația actuală a revistei rugăm pe toți președinții, secretarii tehnici și contabilii șefi ai filialelor județene să achite urgent sumele încasate pe abonamentele anului în curs ca și contravaloarea revistelor expediate lunar pentru vânzarea liberă. Numai procedând astfel vom putea evita un nedorit blocaj financiar care ar face imposibilă tipărirea la timp a revistei.

COLEGIUL DE REDACȚIE

MARIN BUCĂ

1924-1994

A trecut în lumea umbrelor și a amintirilor în ziua de 2 august, după ce abia împlinise vârsta de 70 de ani, **Marin Bucă**, un economist de reală competență, un apicultor destoinic și, mai presus de toate, un om de un înalt prestigiu moral și un necontestat iubitor al plaiurilor românești, al credinței strămoșești și al poporului său pentru ale cărui libertate, independență și demnitate a cunoscut regimul de teroare al închisorilor comuniste.

Era fiu al fostului județ Olt, născut în comuna Băbiciu și deseori își manifesta profunda nemulțumire că văile Oltului au putut să dea României pe cel mai odios dictator.

Apicultor amator - de un amatorism romantic în care cultivarea albinelor se îmbina cu dragostea de peisajele oferite de pădurile, livezile și câmpiile cu floarea-soarelui - și în același timp cu amintirile din trecutul acestei îndeletniciri prin care ni s-a transmis un bogat vocabular de o strictă și autentică latinitate, mergând până la identitatea de pronunțare, **Marin Bucă** a fost un apărător al apiculturii în fața asaltului socialismului.

Îndeplinind funcții de răspundere economică în cadrul Ministerului Agriculturii, după ce absolvise Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale (actualul A.S.E.), a fost aproape anual trimis în controale economice la Asociația Crescătorilor de Albine care nu se bucura de o prea mare considerație în fața "organelor de partid și de stat" care considerau apicultorii - proprietari de stupine ca pe generatori de capitalism "permanent și în proporție de masă". Referatele lui de control financiar înainte de 1969 stau mărturie a strădaniilor sale de a scoate de sub culpă apicultorii, de a apăra apicultura țării de tendința de distrugere a ei prin socializare. Toți apicultorii țării trebuie să știe azi că printre cei ce i-au apărat de necazuri în vremuri grele s-a numărat și economistul **Marin Bucă**. După 1969 a îndeplinit, până la moarte funcția de președinte al Comisiei de cenzori a Comitetului Executiv al Asociației, funcție pe care a onorat-o cu deosebita sa competență, cu o dăruire fără egal, cu o muncă perseverentă, mergând până la cele mai mici amănunte, ceea ce i-a atras aprecierea entuziastă a apicultorilor, dar și respectul celor care n-au fost niciodată alături de apicultură. **Marin Bucă** și-a impus totdeauna ideile economice prin corectitudinea cu care le prezenta și prin garanția morală a autorului. Nimeni și niciodată, în aproape treizeci de ani de activitate a sa în cadrul Asociației Crescătorilor de Albine, nu i-a pus la îndoială veracitatea părerilor sale economice și a sugestiilor sale, menite aplicării în acest domeniu. Ele și-au dovedit eficacitatea și an de an prestigiul său a crescut atingând dimensiunea infailibilității. De aceeași înaltă apreciere s-a bucurat și în cadrul PNȚCD - al cărui adept a fost din fragedă tinerețe, încredințându-i-se funcția de Președinte al Comisiei de Control pe care a îndeplinit-o până în ultima clipă. Convingerile sale economice aveau un suport în credința pornită din atașamentul său la doctrina Bisericii Ortodoxe al cărui practicant perseverent a fost toată viața.

Prin prestigiul său economic a fost un garant al muncii corecte din cadrul A.C.A., iar controalele sale severe, dar drepte, ca și indicațiile date au călăuzit activitatea Comitetului Executiv în vremurile grele prin care am trecut.

Asociația Crescătorilor de Albine a pierdut în **Marin Bucă** pe un valoros colaborator care mai avea multe de spus sub raport economic și care va fi greu de înlocuit. Fie-i țărâna ușoară și veșnică pomenirea!

(Costache PAIU)

RANG ŞI MĂREŢIE ÎN PALATUL FERMECAT (I)

Prof. Emilia şi Marin POPESCU-DICULESCU

"Sunt multe lucruri minunate în stup... Am renunţat de mult timp să caut în această lume o minune mai interesantă şi mai frumoasă decât adevărul, sau, cel puţin, decât efortul omului ce tinde să-l cunoască. Să nu ne ostenim să descoperim măreţia vieţii în lucruri îndoielnice. Toate lucrurile sigure sunt foarte măreţe". Cu aceste cuvinte îşi începea "legenda prisăcii" premiatul Nobel pentru pace, Maurice Meterlinck, în cartea "Viaţa albinelor".[1/]

"Regulile pe care le impun rangul şi măreţia" în această "lume de basm"[2/] sunt date de "spiritul stupului".[1/]

"Într-adevăr, poporul acesta al albinelor este un popor cu totul deosebit".[2/] "Lumea minunată şi neştiută a albinelor"[3/] a îndârjit pe om în căutările sale de-a lungul timpului, "căci visele lor sunt întotdeauna frumoase".[2/] Cercetând cu răbdare şi stăruinţă"[3/] "viaţa stupului, tumultoasă dar ordonată"[4/] vom afla "tainele vieţii albinelor".[3/]

"Minunata organizare a stupului"[5/] ne dezvăluie că "fiecare stup are morala sa proprie".[1/]

"Fabuloasele fiice ale lui Aristeu"[1/], se supun unor legi superioare fericirii cetăţii", reginei. Ele se pot număra cu zecile de mii, într-o familie bună fiind în jur de 60-70.000. "În stup, individul nu este nimic, el nu are decât o existenţă condiţionată, nu este decât o clipă oarecare, un organ înaripat al speciei. Întreaga sa viaţă este un sacrificiu total făcut fiinţei fără număr şi perpetuu din care face parte".[1/] Ele sunt principiul activ al colectivităţii. Sarcinile pe care le îndeplinesc sunt stricte. Specializarea este o condiţie şi-o obligaţie în stup. În rândul culegătoarelor diviziunea muncii a atins perfecţiunea şi este raportată mereu la nevoile colectivităţii. Ele se vor împărţi în caste: ceresele numite şi "dogăriţe", lucrătoarele sau culegătoarele, ventilatoare, recepţionere, cercetaşe, sacagiţe, doici, paharnice, gărzi personale, sanitare, contabile, albine vraci şi câte altele pe care nu le mai ştim.

Alături de ele îşi duc viaţa o trupă de 400-600 de trântori şi doar o singură mamă, "albina-ncoronată", osândită să ouă şi să procreeze de trei şi de patru ori pe minut".[6/]

Dar să ne întoarcem la sublima doamnă a florilor/ Regina înstelată", aşa cum fericit o numea Nicolae Filimon în nuvela "Frederich Staops"[7/]. Ei "albinei de Tomşani" îi închină Felix Sima un întreg poem, din care spicuim doar o strofă din cele şase câte are: "Ar curge râu de ceară şi-ar curge râu de miere/ Şi-am trăi mai tineri mai multe zeci de ani/ Dacă pe fiecare colină blândă-a zării/ Ar exista prinţesa-Albina de Tomşani".[8/]

"Această mică fiinţă stranie" trăieşte într-o societate, cu legi complicate şi executând în bezna stupului lucruri minunate".[1/] Ni se prezintă singură în cartea "Aurul dulce": "Noi suntem cele mai numeroase din stup. Uneori suntem chiar cincizeci sau optzeci de mii. Numărul nostru creşte vara, iar toamna scade. Nu vreau să mă laud, dar noi îndeplinim majoritatea muncilor în cuib: clădim fagurii, găsim cele mai bogate izvoare de nectar şi polen, strângem hrana, fabricăm mierea, hrănim puietul şi apărăm cu străşnicie stupul de orice duşman ce-ar vrea să ne facă rău. Priviţi la mine, la corpul meu şi veţi vedea ce minunat sunt alcătuită pentru a îndeplini toate aceste munci... Noi ieşim din ou depus de matcă, ca larva mică ce creşte. Ne transformăm în nimfă, adică într-un fel de cocon din care apoi vom apare ca albină. După ce ne naştem, ne curăţăm mai întâi celula unde am trăit ca larvă, frecându-i bine pereţii, apoi, cam în a patra zi, începem să producem lăptişor cu care hrănim puietul, adică larvele din celulele fagurilor. Când am împlinit o săptămână de viaţă, începem să producem ceară şi atunci ne schimbăm meseria. Din doici devenim constructori şi clădim minunaţi faguri, fiind atenţi ca toţi pereţii să fie trainici, frumoşi şi cu forma hexagonală a celulelor întotdeauna perfectă... În tot timpul veghem ca să se păstreze o curăţenie exemplară în stup... Când ne vine rândul trecem şi facem de gardă la urdiniş, nelăsând să intre în casa noastră nici un duşman sau vreo albină străină ce vrea să fure miere de la noi. Cu timpul trece şi vremea de stat în stup. Atunci facem primele zboruri în jurul casei, pentru a-i recunoaşte poziţia şi devenim albine zburătoare, începând munca în afara stupului. Curând ne deprindem cu noua muncă şi căpătăm un simţ de orientare foarte dezvoltat, descoperind cu uşurinţă fiecare sursă de nectar şi polen.

Munca de culegătoare este destul de grea, dar noi o facem cu plăcere, timp de aproape două săptămâni cărând într-una însemnate cantităţi de polen şi nectar. Când am obosit, ne întoarcem la stup, la mici treburi de-ale casei şi apoi, fiind prea bătrâne, murim. Aşa suntem noi. Trăim mai mult de patruzeci de zile, ba iarna trăim chiar şi mai multe luni...

Priviţi ce încărcate sosesc lucrătoarele! Într-un zbor ele pot aduce o cantitate de nectar echivalentă

cu o treime din greutatea corpului lor' [3]

'Floarea,/ albina/ sunt minuni/ care aparțin/ acelelași lumi'.[9] Lucrătoarele nu se mai gândesc la dragoste, își scurtează viața... și renunță la bucuria de a fi mame'.[1] Singura lor iubire e floarea, unica mângâiere o e munca. Fericirea și-o găsesc în trudă. 'Femei fără feminitate, vestalele oprite de la dragoste ale stupului', cărătoarele rămân 'credincioase anonime' ale 'tribului... cu 100.000 de chilli, îngropate în ceară.'[C]

Deși hrănite 'cu lumină și căldură cu ceea ce este mai curat în natură, cu sufletul florilor, zâmbetul cel mai cald al materiei și strădania ei cea mai minunată către fericire și frumusețe' aceste 'fecioare primesc, fără cârtire, o trudă pe care nici un sclav n-a primit-o încă', revenind de fiecare dată la stup 'cu aripile frânte cu trupul istovit și măcinat, pline de răni', stingându-se aproape toate în mai puțin de cinci săptămâni.[1]

Când căpăcelul chilluței s-a deschis "ea e plăpândă ca un biet bătrân scăpat de la moarte, ai putea spune că este o călătoare plină de praful pufos al cărărilor necunoscute care au condus-o la viață. De altfel ea este desăvârșită din cap până în picioare, știe numaidecât tot ce trebuie să știe și, asemenea copiilor din popor care învață, pentru a spune astfel, de îndată ce văd lumina zilei, deoarece nu vor avea timp de joacă sau de râs, se îndreaptă spre celulele închise și începe să bată din aripi și să se agite în ritm cu celelalte, pentru a încălzi, la rându-i pe surorile care dorm încă în leagăn, fără să se mai osteneaască să priceapă uimitoarea taină a destinului și a rasei sale...

Ea nu părăsește stupul decât după opt zile de la naștere pentru a face primul său 'zbor de curățire', și pentru a-și umple cu aer plămânii care se umflă, îi înfrumusețează tot corpul și fac din ea, din acest moment, soția văzduhului nemărginit. Se reîntoarce apoi în stup, mai așteaptă o săptămână și după aceea însoțită de surorile ei de aceeași vârstă, face prima sa ieșire de culegătoare cuprinsă de o emoție aparte, pe care apicultorii o numesc joc de artificii'.

'Până când dispare, culegătoarea cea cumpănită trebuie să zboare în depărtări, să străbată hățișurile cele mai dese în căutarea mulțimii de flori ce se ascund. Ea trebule să descopere în labirintul nectariilor, în aleile secrete ale antenelor mierea și polenul ascunse cu grijă'.

'Harnicile gospodine,/ Domnișoarele albine/...Din lumină din tăcere... încheagă a trudei 'miere', adunând 'miresme și dulcețî' din pomii grei de floare'.

Pe culegătoare o deducem și dintr-o ghicitoare în care ni se dau elementele necesare: 'Cară pulbere de stele/ Și 'dulceață de vâlcele'. Ele nu pot fi decât 'săgețile aurite' ale 'grădinilor înflorite'.[12]

Liviu Rebreanu numește albinele culegătoare 'muște sfinte' ce 'roboteau grăbite să adune mierea dulce'[15] din raiul vieții sale de la Valea Mare de lângă Pitești, unde avea 13 stupi puși în mijlocul pomilor și florilor sădiți de mâna lui.

Un alt titan al scrisului românesc, inegalabilul povestitor istoric Sadoveanu le botezase 'adunătoare'. 'Suna în livadă un zuzuit monoton și adânc și liniștit, cântecul muncii care neîntrerupt adună fir lângă fir, picătură lângă picătură, pentru generațiile viitoare'. Un prieten de-al său privea uimit 'zborul gloate al insectelor care 'plecau și sosirea sigură a adunătoarelor'.[14]

Plăcerea de-a privi l-a pătruns și pe Petrișor, băiețelul de-o șchioapă de care scrie Ion Agîrbiceanu în povestirile din "File din cartea naturii". Ba mai mult, el recită niște versuri pe care i le-a spus bunica mai de mult: 'Harnicele/ Lucrătoare/ Cât ce lasă? Sfântul soare/ Și se uită?/ Pe răzoare?/ Și pe luncile/ În floare? Prind să zboare,/ Poposind/ Din floare-n floare,/ Tot sugând/ Dulcea licoare'.[15]

Îmbătate de culoare și mireasmă, de soare și de prea mult senin, 'Vin fecioarele de aur,/ Încărcate de dulceață./ De pe floare, de pe foale,/ Se întorc așa, greoale,/ Și-n lumina zilei zboară/ Cu praf galben subsuoară,/ Numai ele, lucrătoare,/ Ziua mare, ies la soare'.[15]

La fel de harnică, poate chiar ' mai inimoasă' se arată a fi 'lucrătoarea... Albinița de aur, care mai mult ca toate colinda prin pajiștile de pe tăpșanele însorite și culegea din floarea de brusture cu suc amărui și lipicios, vârându-se afund în pulberea galbenă, de se încondeia și se făcea culoarea ei plăvie strălucitoare'. Lângă ea 'cete de albine lucrătoare roiau fără încetare'.[7]

'Albina-stirpe lucrătoare/ Trudind din zor pentru popor'[16] este ucisă de multe ori de 'sarcina chemării'[19], ca în 'Lumină lină' sau în plângerea unui bătrân din 'Movila lui Faur', de Constantin Nonea: 'Mie îmi pare rău când văd cum moare o albină, adaugă moș Grămadă punând cofâelul cu apă pe prispă. Aleargă să culeagă praful mirositor de pe flori, își încarcă picioruțele cu poveri prea grele pentru puterile lor și când ajung la urdiniș cad de oboseală. Mor din pricina hărniciei necumpătate'.[20]

Și tot primele sunt pentru sacrificare și iarna când 'stupul lor de pe vâlcea/ Stă păzit într-o broboadă/ De trei plopi înalți, de nea,/ Pe o blană de zăpadă': 'Înăuntru însă-n stup/ Lucrătoarele sunt treze,/ Și făcând un singur trup/ Nu-ncetează să lucreze'.[19]

Devenită albină lucrătoare, această mică gâză n-are nici o clipă de liniște. Când îmbătrânesc și nu mai pot ele sfătuiesc pe cele tinere dovedindu- și înțelepciunea și experiența. Unele au șansa de a face parte din 'sfatul celor o sută patru' un fel de sfat al bătrânilor, de care ascultă chiar și matca. Ne-o spune cu mare năduf Tudor Vasiliu în 'Carte de zumzăit'. "Se spune că o lucrătoare e mai deșteaptă decât Matca. E și firesc, lucrătoarele au

de rezolvat pe câmp, în pădure sau în stup, mii de situații, care mai de care mai noi și mai neobișnuite. Asta le ascute mintea... Toate mătcile sunt un pic mândre de înțelepciunea bătrânelor albine lucrătoare care conduc stupul".[21]

Înaintea unui cules mare "lucrătoarele se pregătesc de ofensivă. E ca o operațiune militară', iar când graba nu le mai împunge, ele găsesc timp să "bată polenul cu capul, presându-l până când între grăuncioare nu mai rămâne aer deloc', transformându-l astfel în 'conserve de polen, adică păstură".[21]

Prin natura muncii lor, lucrătoarele mai sunt numite și "cărătoare întârziate". "Albinele surioare" au trimis chiar un delegat la 'mândrul soare' pentru a-l ruga să nu plece 'așa iute la culcare... ca să aibă vreme albinele să culeagă nectarul și polenul de la toate florile". Ascultându-le "mieroasa" propunere, din înaltul lui, soarele a cuprins solia "și tot de-atunci, cică, albinele au rămas cu mijlocul vârgat, de la raza cu care soarele a prins-o pe Albinuța s-o tragă spre el... De-atunci până astăzi mereu soarele, o dată cu primăvara, rămâne în fiecare zi mai mult pe cer".[21]

"În fiecare zi își rânduiesc astfel munca pe flori pentru a culege în cel mai scurt timp posibil cel mai bun și cel mai dulce lichid". În fiecare colonie se stabilește "o distribuție foarte echilibrată a numărului de lucrătoare aplicând principiul diviziunii muncii".[1]

O albină-ghid din cartea 'Aurul dulce ne mai face și alte precizări demne de luat aminte despre lucrătoare, repere ce țin mai mult de "caseta tehnică": 'Dacă mă întorc la stup încărcată cu nectar și polen, pot atinge viteze de 25 și chiar 32 km pe oră... Noi, albinele, avem 90 bătăi de aripi pe secundă. Am aflat aceasta de la niște savanți... Pentru 100 grame de miere, de pildă, e nevoie să parcurgem de 80.000 de ori distanțe de aproape 2 kilometri. Asta face cam cât două călătorii bune în jurul globului".[3]

Ca într-un fel de definiție, un copilaș însăilează într-o publicație școlărească o fericită caracterizare acestei lucrătoare. Pentru frumusețea versurilor și conținutul lor plin de idei și veneratie o reproducem integral' "Tu ești freamăt de vioară/ Ce printre flori te pierzi în mers,/ Un zumzet mic ce înfioară/ Câmpia ca un tainic vers./ Citești prin flori ca-n file albe/ Cu aur scrise și cu jar,/ Și răbdătoare strângi nectar/ Din lungile glicinei- salbe".[22]

Folosindu-ne de 'alfabetul mirării' ne mai putem pune o întrebare: 'Cine sunt./ cine sunt oare/ fulgerele/ zburătoare/ pline de frământ/ și viață/ care trec/ fără-ncetare/ din zori/ la asfințit/ și tot cară/ în cămară/ pulberea/ de ne-o petrec/ prin descântec/ și minune/ în lumină/ și dulceață?' "Harnice/ și fără preget.../ Încărcate/ peste poate/ cu-a polenului/ povară/ zburătoarele/ aceste/ 'duc acasă/ (ca-n poveste)/ și așază/ în cămară/ prada grea/ și prețioasă'. Ați ghicit? 'Sunt copii, albinele'.[23]

La îndemnul unei tainice chemări, la o oră anume sorocită din an, când familia e îndestulată și populată, când se rupe un echilibru lăuntric, se produce 'separarea unor albine lucrătoare, însoțite de o matcă de restul familiei. Ele zboară în altă parte și formează o familie nouă'. Acestui miracol Maurice Maeterlinck îi dedică un întreg și fascinant capitol, 'Roiul'.[1] Putem afirma cu mâna pe inimă că nu s-au scris pagini mai alese și cuvinte mai înălțătoare decât acestea din tot ce ni s-a perindat pe sub ochii noștri până acum.

Ajunse lângă-o scorbură de copac sau pe creangă unde nici o pasăre nu și-a făcut cuib, într-o pustie sau într-un loc binecuvântat, prima lor grijă e să clădească din temelii noul cămin. De data asta intră în acțiune o ramură a culegătoarelor, **ceresele, numite și dogărițe**... 'Ceara pe care o produc acum nu seamănă deloc cu aceea pe care o cunoaștem cu toții: este curată, neatinsă, imponderabilă, parcă ar fi, într-adevăr, sufletul mierii, care și ea, este duhul florilor, scos la lumină de un susur tainic, pentru a deveni mai târziu în mâinile noastre, în lumina mirositoare a altarelor, amintirea originii sale în care e atâta lumină, atâta parfum, atâta cer albastru, atâtea raze străvezii, atâta puritate și măreție...

Este foarte greu să urmărim diferitele faze ale producerii și întrebuințării cerii la un roi care începe să-și clădească fagurii... Nu se știe încă prin ce alchimie mierea se transformă în ceară în corpul plin de enigme al gâzelor noastre. După optsprezece sau douăzeci și patru de ore de așteptare, la o temperatură destul de ridicată încât ai crede că o flacără a cuprins stupul, observi cum apar, în deschizătura celor patru mici buzunare, așezate de fiecare parte a abdomenului albinei, niște solzi albi și străvezii... Înfășcă cu gura și cu picioarele unul din cei opt solzi de pe pântece, îl roade, îl îndreaptă, îl subțiază, îl frământă cu saliva ei, îl îndoale și-l lucrează cu iscusința unui tâmplar. În sfârșit, când substanță lucrată astfel i se pare că ar putea avea dimensiunile și tăria trebuincioasă, o lipește de vârful bolții, punând astfel prima piatră sau, mai bine zis, cheia de boltă a noii cetăți, căci aici este vorba de o cetate cam pe dos, ce coboară din cer și nu se înalță de la pământ ca un oraș omenesc...

Opera de ceară la care se lucrează zi și noapte fără răgaz se întinde cu o rapiditate extraordinară...

Inginerii cei iscusiți, sculptorii și priceputii fabricanți de ceară se întrec conducându-se după niște legi care nouă ne scapă. 'Celulele albinei se supun legii cristalelor, a zăpezii, a balcoanelor de săpun..., dar ele se supun, în același timp, prin simetria generală, prin așezarea în două straturi opuse, prin înclinarea calculată, la multe alte legi care nu se găsesc în materie... Avantajele acestei opere destul de trainice' se pot deduce din 'economia de ceară ce rezultă din această

dispunere a "celulelor" și din tot "ansamblul acestei construcții minunate". "Misterele geometrice" sunt departe de-a fi clintite. "Țesutul minunatei perdele" din ceară e "un dar fermecat", o sfidare adusă naturii și întregii gândiri umane.

Albinele sunt "arhitecte neîntrecute" e de părere și Ioana Petrescu în "Minuni la Mărgărit".[5] "În fagurele cu celule hexagonale intră cea mai multă miere, iar rezistența la rupere e foarte mare" ne explică o profesdoară-ghid, adică o albină dintr-un stup. Elevele ei nu știu să cârtească și toate sunt nelipsite de la ora de geometrie și calcul. Unele dintre aceste fetițe se numesc chiar Solzișor de ceară. Altele au preocupări artistice, modelând "o matcă de ceară, o mică statuie caldă și lucitoare, care o reprezenta pe răposata Levănțica"[6], regina mamă a celei de azi. "Fetica" e pe lumea de subt cer/ Cel mai mare inginer". Tudor Arghezi se întreabă nu fără temei "Ce duh ai și ce putere/ Să-mpletești ceara cu miere;/ De la floarea din grădină;/ Osteneală de albină?... Ca din lână, ca din ace/ Țesi rețeaua de ghioace;/ Din celule-n care pui/ Mierea dulce și un pui/ Scule, numere, cântare/ Au pus la măsurătoare.../ În găoacea cea mai mică/ E ghiocul tău, fetică". Concluzia nu se lasă așteptată: "Ești pe lumea de subt cer/ Cel mai mare inginer/ Pe- nțuneric, far să știi,/ Ai făcut bijuterii/ Și minuni în toată clipa/ Cu musteața și aripa".[19]

În disputa lor, cu muștele, albinele își caută de treabă, știind că dulcele lor e o veneratie, iar lumina tot de la ele... În consecință, prevăzătoarele albine își "ziceau laborioase:-Noi de ceară ne cătăm,/ Templele să luminăm".[24]

"Trebuie să fie bine,/ Iarna-n stupii de albine,/ dacă "maicile cuvioase/ Au pus obloane la case./ De nu mai pătrund de-afară/ Nici un fir de rază rară./ Și urzesc toate la ceară".[25]

Nu numai de frigul iernii se apără cu ceara lor albinele ci și de dușmani. Să ne aducem aminte cum au procedat surorile albinei Maia când s-a vestit atacul gărgăunilor: "Numai cine cerceta atent putea să vadă că la porți lucrau cu febrilitate însă pe nesimțite, vreo douăsprezece albine dintre preparatoarele de ceară. Acestea, potrivit ordinelor primite, străm tau cu ceara intrarea.

Numai în câteva minute acolo se și ridicară doi pereți groși de ceară pe care nici cei mai puternici gărgăuni nu ar fi fost în stare să-i dărâme fără să piardă o mulțime de timp.

Urdinișul se micșorase în felul acesta până aproape de jumătate.

Tot "ceresele dogărițe" intră în competiție la numai o săptămână după culesurile mari, căpăcind "de sus și până jos" ramele care "gem de miere" pentru conservarea calităților ei de excepție pentru iarnă, neavând în felul acesta posibilitatea alterării sau sfoiegirii proviziilor. "Nimic nu se compară cu acest nectar! Zvântat bine de ventilatoare preparat de bucătărese și căpăcit cu ceară de către albinele dogărițe dădea o miere alburiu-verzuie fără egal".[4]

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. **Maurice Mesterlinck** *Viața albinelor*. Editura Apimondia, p. 4-7, 13-15, 17, 19, 22, 28, 31, 33-36, 50-53, 56, 66-68, 70-79, 87-88, 95, 103, 112, 114, 116, 130-132. 2. **Waldemar Bonsels**, *Albine Maia și aventurile ei*, Editura Tineretului, p. 10, 12, 14, 116, 146-147, 148-158, 159-162. 3. **Mihail Arcadie Comănici** *Aurul dulce* Editura Tineretului, p. 22, 27-29, 30, 34, 39-40, 47, 51, 54-55, 60; 4. **Tudor Vasiliu**, **Carte de zumzait** Editura Ion Creangă p. 3, 5-8, 8-9, 10, 12, 13, 22, 27, 36, 38, 39, 40-42, 48, 50, 52-55, 59, 64, 76, 80; 5. **Ioana Petrescu**, *Minuni la Mărgărit*, Editura Tineretului p. 54-56, 56; 6. **Tudor Arghezi**, *Pagini din trecut*, E.S.P.L.A., p. 351-352; 7. **Nicolae Filimon**, *Bisme și nuvele*, Editura Ion Creangă, 1970 p. 86; 8. **Felix Sima**, *Albine de Tomșani*, în "Apicultura în România", nr. 6 1980, p. 22. 9. **Elisaveta Novac**, *Copacul cu stele*. Editura Ion Creangă, București, 1981, p. 12; 10. **Tudor Arghezi**, *Scrieri 8* Editura pentru Literatură, p. 60; 11. **Teme Biolan**, *Cartea care zâmbește* Editura Ion Creangă, București 1987, p. 15. 12. **Ion Marinescu**, *Ghicitori*, p. 166. 13. **Puiu Rebreanu** *Pământul bătătorit de părintele meu*. Editura Sport-Turism, 1980, p. 70; 14. **Mihail Sadoveanu** Opere, volum 9, E.S.P.L.A., p. 553-554, 558-563; 15. **Ion Agirbiceanu**, *File din cartea naturii*, Editura Ion Creangă, p. 187; 16. **Ion Horea**, *Fiori de păpădie*, Editura Tineretului p. 14-15; 17. **Iulia Murnu**, *Floarea mării*, Editura Ion Creangă, București, 1974, p. 77, 80, 18. **Felix Sima** *Colind albinei românești*, de coperta revistei "Apicultura în România", nr. 1/1987; 19. **Tudor Arghezi**, *Versuri*, Editura Cartea Românească 1980, p. 27, 442, 443, 445, 445-446, 20. **Constantin Nonea**, *Moșia lui Faur* Editura Junimea, p. 99; 21. **Nina Stănculescu**, *Gâze, flori, și mulți copii*, Editura Tineretului, p. 33-38; 22. **Radu Ureluescu**, în "**Șoimii patriei**" nr. 4/1989 poezia "Albinița" p. 7. 23. **Geo Galetaru**, *Alfabetul mărgi*, Editura Facla Timișoara, 1989, p. 37-41. 24. **I. Heliade-Rădulescu**, *Volumul antologic de "FABULE"*, Editura Ion Creangă, p. 70. 25. **Tudor Arghezi**, *Prisaca* Editura Tineretului, p. 8-10.

(continuare într un număr viitor)

Acum, la sfârșitul lecturii dvs., vă reamintim importanța majoră a tratamentelor de combaterea varroozei cu medicamentul varachet care se găsește de vânzare în toate magazinele asociației noastre.

Să învățăm apicultura din imagini

În sprijinul învățământului apicol de toate felurile folosiți seturile de diapozitive apicole realizate de Asociația Crescătorilor de Albine din România în colaborare cu Studioul Cinematografic Animafilm București. Diapozitivele care se mai găsesc se comercializează prin magazinele noastre de specialitate în mape de vinilin conțin 36 diapozitive color cu o broșură explicativă. Prin folosirea acestui material didactic vizual faceți lecția mai atractivă și contribuiți la înțelegerea și fixarea mai temeinică a cunoștințelor apicole de bază.

Prin grija Asociației Crescătorilor de Albine din România au fost realizate în țara noastră un număr total de 18 seturi de diapozitive apicole, fiecare temă conținând în mod selectiv 36 imagini tehnice cu textul explicativ necesar.

Pentru informarea dumneavoastră vă prezentăm temele acestor seturi de diapozitive :

Diapozitive color

— Apicultura o îndeletnicire tradițională la îndemâna tuturor - de biolog Paul Bucată, 1983.

— Anatomia și fiziologia albinei - de biolog Mihaela Șerban și biolog Sorin Vernescu, 1987.

— Inventar și utilaj apicol - în trei părți (mape) de ing. Traian Volcinschi și ing. Nicolae Nicolaide, 1986 și 1987: partea I - stupii, echipamentul de protecție, utilaj pentru lucrări în stupină; partea II - utilaje pentru creșterea mătcilor, producerea și extragerea mierii și cerii; partea - III utilaje pentru tehnologia producerii polenului, păsturii, lăptișorului de matcă, veninului de albine și mecanizarea lucrărilor apicole de volum.

— Stupăritul pastoral și polenizarea culturilor agricole entomofile cu ajutorul albinelor - de ing Traian Volcinschi, 1978.

— Creșterea mătcilor - de ing. Traian Volcinschi, 1981.

— Lăptișorul de matcă (tehnologia de producere, conservare, utilizare) - de biolog Paul Bucată.

— Tehnologia recoltării și condiționării polenului (păstură, propolis și venin de albine) - de ing. Traian Volcinschi, 1983.

— Sporirea producției de ceară și importanța ei economică - de ing. Traian Volcinschi, 1983.

— Plante melifere din flora spontană (specii forestiere, arbori, arbuști) - de dr.ing. Ilie Bălana, 1987.

— Plante melifere din flora cultivată - de dr.ing. Ilie Bălana, 1987.

— Diagnosticul și combaterea varroozei - de dr. Mircea Marin, 1979.

— Măsuri de prevenire a îmbolnăvirii albinelor (boli și dăunători ai albinelor) de dr. Mircea Marin și dr. Paul Agache, 1985.

Diapozitive alb-negru

În afara seturilor de diapozitive color realizate mai recent menționăm și de existența unor diapozitive apicole mai vechi pe film continuu alb-negru care din punct de vedere tehnic sunt de perfectă actualitate.

— Iernarea mătcilor - de ing. Nicolae Fotil, 1966.

— Stupăritul pastoral - de ing. Nicolae Fotii, 1954.

— Creșterea mătcilor - de ing. I. Barac (consultant ing. N. Fotil), 1956.

— Bolile albinelor - de dr. Alex Popa.

T.V.

BANCA AGRICOLA

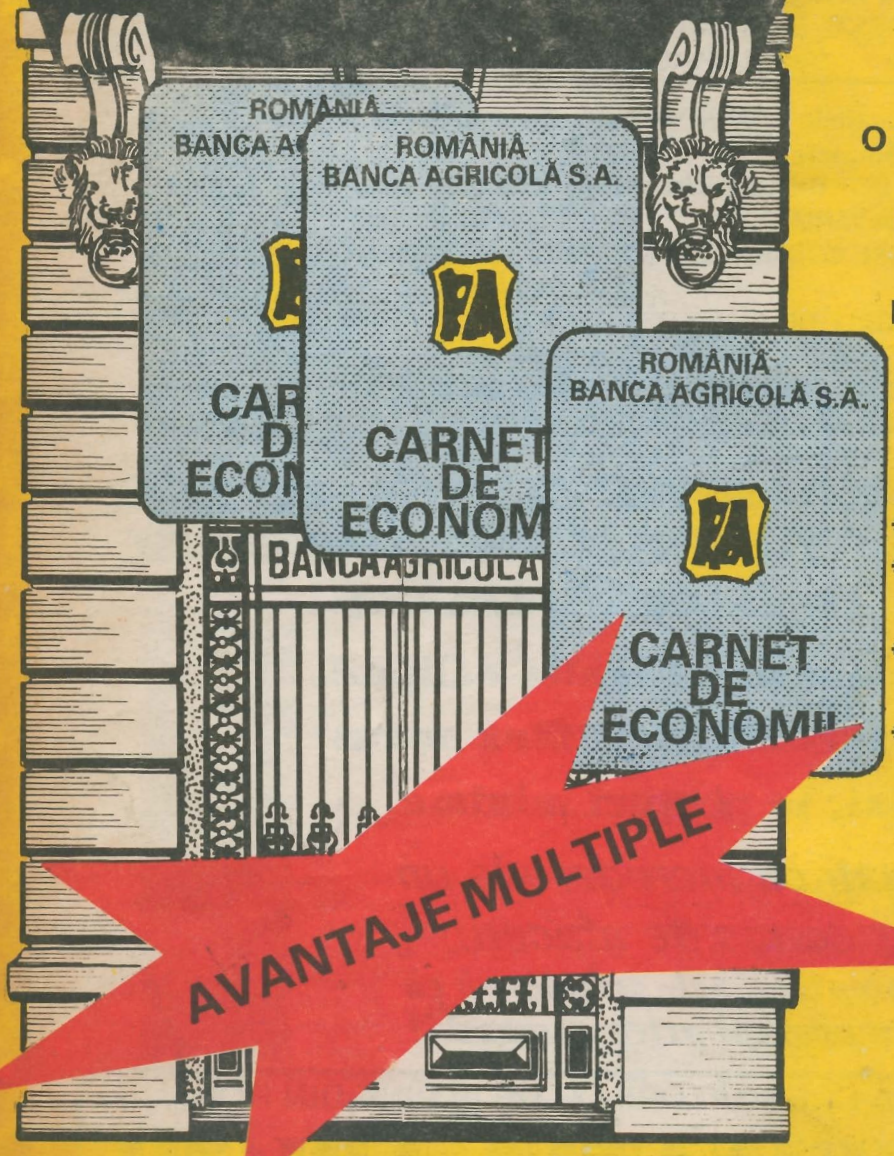

O nouă activitate:
CARNETE DE ECONOMII pentru persoane fizice

- **la vedere**
- **cu depozit pe şase luni**
- **cu depozit pe 12 luni**
- **cu depuneri periodice pentru investiţii**

AVANTAJE MULTIPLE

*** ACORDĂRI DE CREDITE IEFTINE * DOBÂNZI MARI * SIGURANŢĂ ***
*** PĂSTRAREA SECRETULUI * EFICIENŢĂ * OPERATIVITATE ***
*** CALCUL ELECTRONIC ***

Adresa băncii: BUCUREŞTI * strada Smârdan nr. 3
Tel.: 613. 55. 20 * Fax. : 312. 63. 06 * Telex: 11709